سیخداد فائز

ترجمه از منابع عربی

تربیه اولاد از نظر اسلام

پدیدهٔ حسد : حسد عبارت است از آزادی زوال نعمت از دست شخصیکه با آن حسد درمیان بوده‌باشد اگر مسلمانی نمیتواند درک کند که ایا با فلان شخص حسد و کینه دارد یا خیر ؟ طریقهٔ تشخیص حسد با نفر مورد نظر این است که اگر بارسیدن خساره و آسیب بهمان شخص ، سرور و خوشی را احساس میکرد و فکر مینمود و یا احیاناً میگفت خوب شد که چنین و چنان خساره و مصیبت ، عائدش گردید این وضع نشان داشتن حسد با نفر مطلوب میباشد علامهٔ دومی حسد این است که وقتی شخص مورد نظر ، مفاد و منفعتی را گمائی میکند ، آن دیگری ازین منفعت و مفاد او احساس تأثر باطنی و انزجار درونی مینماید و فکر میکند ، ای کاش عوض او خودم به این نعمت نائل می شدم ، این است نتیجهٔ دیگری از حسدیکه در دل و دماغ انسان ریشه های تباه کن خود را میدواند .

حسد و کینه ، پدیدهٔ خطرناک اجتماعی بوده ، اگر مبلغین ، معلمین ، پدران و بزرگان اجتماع ـ وفا میلها این مکروب را در نطفه خنثی نسازند ، و اطفال را با روحیهٔ اخوت ، صمیمیت و از خود گذری و ایثار تربیه نکنند و بالعکس حسد و کینه در ضمیر و دماغ اطفال و نسل جامعه آشیانه بگیرد ، این خوی ضد اسلامی ، بدترین نتایج و خطرناکترین آثار در پی خواهد داشت ، اگر گفته شود که حسد و کینه ستون فقرات و نخستین خشت اساسگذاری اختلاف و مایهٔ هر گونه مصیبت و عمده ترین عامل تمام معاصی و تجاوزات ضد اسلامی و ضد انسانیت بود ، هیچگونه مبالغهٔ نخواهد بود .

احیاناً پدیدهٔ حسد در مرحلهٔ اول برای اهل فامیل قابل درک نمیباشد و حدس میزند و بعارهٔ دیگر گمان میکند که از اولادش توقع حسد مجال ندارد و اطفالش در چنین وضع قرار نداشته حتی از احساس کینه هم پاک و مبرا میباشد . لذا هر کسیکه مسؤلیت تربیه را بدوش داشته باشد مکلف است تا با استفاده از حکمت و تدبیر بعلاج این مرض خطرناک معنوی (حسد) که مرحلهٔ دومی آن علیه همدیگر تبلیغات و مرحلهٔ سومی اش بجان همدیگر افتیدن ، زد و خورد نمودن ، زدن و کشتن و در نتیجه نا بود شدن و خدمت به استعمار و دشمن آشتی نا پذیر اسلام (کفر و کمونزم) میباشد بپردازد ، روی این دلیل باکمال احتیاط و دور اندیشی باید بغرض ادای این و جیبه قدم های مؤثری راکه در توصل به تطبق قوانین اسلامی نقش عمدهٔ را ایفاء کرده میتواند برداشته شود و در تربیهٔ جامعهٔ اسلامی طریقی گزیده و اختیار گردد که بمشاکل خطیر تر و نتایج وخیمتر و به درد های دردمند تر نفسی سنجر نگردد .

پیش از آنکه‌جهت استیصال این پدیدهٔ تباه‌کن بوسائل و قایوی و امور معالجوی آن اشاره بعمل

آید ، بهتر است اسبابی فلمداد گردد که در عروق و شرائین و نفوس اطفال آتش حسد را مشتعل می سازد ، و فکر میکنم اسباب اشتعال آتش حسد در امورآتی خلاصه میگردد :

۱ـ خوف و هراس طفل از فوت امتیازاتش در فامیلش مانند محبت و عطف توجه بزرگان به اینکه یگانه عنصر مطلوب و مورد نظر بوده است بالخاصه وقتی پدیدهٔ حسد عرض اندام مینماید که طفل جدیدی چشم به دنیا میکشاید و طفل مقدم تصور میکند که در راه محبت و امیازات او سدی را ایجاد خواهد کرد .

۲ـ مقایسهٔ ناعاقبت اندیش بدی چنانچه در حضور اطفال یکی را ذکی و دیگری را بنام غبی موصوف نماید .

۳ـ یکی را مورد توجه و لطف قرار دادن و دیگری را محروم ساختن چنانچه یکی در بغل گرفته شود ، همراش بازی کرده شود و از اعطا ها نصیبه داشته باشد و آن دیگری مورد سرزنش و زجر قرار گیرد در برابرش از بی اعتنائی و اهمال کار گرفته شود و در محرومیت بسوزد و بسازد .

٤ـ چشم پوشی و گذشت از اذیت و بدی طفل محبوب ، مراقبت و مؤاخذهٔ طفل دیگری با ارتکاب بدی اندک و قلیل .

٥ـ نگهداشت طفل بحالت فقر و فاقه و زندگی ضیق و ناگوار در فامیل دارنده و عیاش .

علاوه از ان از هرگونه اسبابیکه در شخصیت اطفال نتایج سوء را ببار می آورد جداً ، جلوگیری بعمل آید .

اسلام پدیدهٔ حسد را با مقررات بخصوصی تربیوی تحت علاج قرار داده است ، اگر استادان تربیهٔ عصر حاضر ازین اسباب کارگیرند ، روحیهٔ دوستی ، ایثار و صفاء در نفوس اطفال ، تبارز مینماید و غریزهٔ تعاون ، خیر خواهی و توجه به تامین منافع دیگران در ضمیر ایشان نشو و نما میکند .

گفته میتوانم همان مبادی تربیتی که در علاج پدیدهٔ حسد نقش مؤثری بازی میکند در امورآتی سراغ شده میتواند :

۱ـ آگاهی طفل از محبتیکه او را در آغوش گرفته باشد .

محبت با طفل یکی از عادات و خصائل نیک پیامبر اسلام بحساب میآید و یاران خود را نیز به آن مامور می ساخت ، ایشانرا تشویق میکرد و در هر موقع از تنفیذ آن مراقبت می نمود .

برخی از نمونه های آن را باهم میخوانیم :

امام ترمذی و دیگر روات از عبدالله بن بریدة از پدرش روایت کرده که گفته : حضرت رسول الله (ص) در حال ایراد خطبه بود که حضرت امام حسن و حسین (رض) در حالیکه هر دو قمیض سرخ به تن داشته می آیند ، بدون فاصله پیامبر(ص) از منبر ، پائین شد و هر دو را برداشته در مقابل خود شاند ، بعداً فرمود :

خداوند (ج) چه خوب و راست فرموده : (جز این نیست که مالهای تان و اولاد های تان آزمون است) نظرم به این دو طفل افتید که راه میرفتند و سقوط میکردند ، لذا خود را کنترول کرده نتوانستم ، سخن خود را قطع کردم و ایشانرا برداشتم .

حضرت محمد (ﷺ) همواره با دو نواسهٔ خود حضرت امام حسن و امام حسین (رض) بازی میکرد و بغرض خوشی ایشان مانند طفل بادستها و زانوهای خود کشان کشان می رفت و ایشان خود را به یکطرف و دیگرطرف آن حضرت(ص) می چسپاندند و به این ترتیب پیامبر ایشان راه پشت کرده میبرد و میفرمود «چه خوب است اشتر شما ، و چه خوب

بقیه در « ۹۲ »

د ایمان نقش په ژوند او مبارزه کې

بیا ژوندون :

مؤمن انسان له دنیایی ژوند نه موقتی سترګی پټیدل د خپل ژوند وروستنی سرحد نه ګڼی ، د هغه په نظرکښې ژوند له مرګ نه وروسته هم امتداد لری په دی دول هغه ژوند ته د مادی ژوند دنیایی شپو او ورځو له زاویی نه ګوری .

پر خدای او رسالت ایمان لرونکی انسان حتماً په دی هم باور لری چی هغه د دنیایی ژوند د موقت مرګ نه وروسته بیاهم ژوندنی کیږی او د کائناتو او د انسان د خالق خدای په وړاندی به د حساب او کتاب له ورکولو نه وروسته د خپل ښه او یا بد عمل بدله وینی ، بدله چی د خواږه او یا ترخه ابدیت په لرکښې به دوام کوی .

هغه څوک چی د زړه له کومی او د وجدان له اعماقو ایمان او باور لری چی د دنیا له موقت ژوند نه وروسته بیا ژوندون او د دو هم ټول توضیح شوی متعلقات یو راتلونکی حقیقت دی او هغه ټول په بیړه را روان واقعیت دی ، داسی عنصر او داسی ټولنه به د خپل دغسی باور او دغسی ایمان په نتیجه کښې د دنیایی ژوند ټولی خوږی او ترخی ، تودی او سړی په یو معتدل او مفید جهت کی په خورا اطمینان او زړه ترشا پریږدی او هغه به په روان ژوند کښې پرته له دی چه دی خپله مادی وضعه ، اجتماعی موقف پرځان مشغول کړی له یو بشپړ اشباع شوی قناعت ښونکی احساس او شعور نه برخمن وی ، شعور هم داسی شعور چه مؤمن په نی ژوند کښې په ابدی ژوند او هلته د حق په میزان تلل شوی نعمت پوره بسیاوی .

په آخرت ، میزان ، جنت او دوزخ او دلوی خدای په ملاقات ایمان لری ، انسان ته د ژوند په هکله کاملا بدل او مقاومت ښونکی احساس ورکوی ، د انسان عاطفه ، عقل ، تحرک او جهت ته بله بڼه ورکوی ، په انسان او انسانی شعور کښې عمیق او ژور بدلون راولی ، انسان چه د ژوند په هکله داسی ابدی او هسکه انګیرنه ولری هغه د ژوند په هر پړاؤ کښې د ضیاع ، فناء ، بی هدفی احساس نه کوی او هغه لیونتوب ګڼی . هغه به ځان ، نړی او ټول محتمل او روان روابط د همدی د ابدیت له زاویی نه مطالعه کوی او هرځه به په همداسی ابدیت پوری تړلی احساس په پیمانه تلی او د دی انګیرنی او محاسبی په نتیجه کی هغه د ثبات ځلی او د مقاومت برج وی .

په آخرت او اخر وی ژوند مؤمن ژوند ته د مادی او دنیایی ژوند په توګه نه ګوری ، بلکه هغه باور لری چی د دنیا ژوند موقت فرصت اصلاً د ابدی ژوند او د هغه د ابدی خوږو لپاره مقدمه او سریزه ده او باید د طولانی او اوږده ژوند د ثبات او هوسایی راز په همدی مقدماتی ژوند کښې ولټول شی .

په ابدی ژوند مؤمن انسان نظر خپل ایدیالوژیکی

محکم مقاومت ته د هر ډول محرومیت مقابله کولای شی ، هغه د ننی روان ژوند محرومیتونه له پښو نه شی غورځولای ، ځکه هغه باور لری چی پرمختګ پراته محرومیتونه اصلاً د ابدی موفقیت په مخکښی امتحان کوونکی شرط دی ، هغه په پوره حوصله او قوی باور د محرومیتونو ، ناخوالو دردونو او مصیبتونو مقابله کوی او د زړه له کومی باور لری چه هغه به یوه ورځ نه یوه ورځ د دی محرومیتونو ، کړکیچونو په سینه د ابدی بری ، بری لیک اخلی .

په آخرت او ابدی ژوند مؤمن انسان په ژوندګی د ټولو مختملو او روانو ، کړاوونو، ربړونو او ناخوالو په وړاندی اصلاً د همدی عقیدی او باور په نتیجه کی بیمه شوی ، هغه هیڅکله هم د مشکلاتو او کړکیچونو په پیچلی اوضاع کښی سقوط نه کوی ، هغه ځکه هم د دنیا د ژوند ناخوالی ، محرومیتونه د هغه پښی نه ځمکی اوچتی کړی خو د هغه ډاډه زړه د ابدی ژوند او په آخرت باندی د ایمان په مرغلین مزی له اسمان سره تړل شوی او هغه سقوط ته نه پریږدی .

څنګه ممکنه ده چه یو انسان په بیا ژوندون ، حساب ، کتاب ، میزان ، جنت او دوزخ ایمان ولری او هغه دی د مشکلاتو او ربړونو محرومیتونو او ناخوالو په وړاندی د مقابلی او مقاومت نه عاجز شی ځکه داسی مشکل او کړکیچ نشته چی د داسی انګیرنی څیړنه په کی داسی راتاړ شی چه دوتلو فکر او باور له لاسه ورکړی او کاملا مأیوس شی او د دی مأیوسی او ماتی په نتیجه کښی د مقابلی پرځای تسلیم او نښواتی وکړی .

په آخرت باندی مؤمن وګړی او یا ټولنه که څه په شخصی او ځانګړی توګه له محرومیتونو او مظالمو سره له مقابلی او مقاومت نه عاجز هم شی خو په مبدأ او اصولی توګه محرومیت ته هیڅکله غاړه نه ږدی ، ځکه هغه باور لری چی قوی خدای هر خوا دی او ایمان لری چه عادل خدای په دی ته د دی ټولو محرومیتونو بدله او د انتقام نوبت ورکوی دا هم په داسی حال کی چه د توحید په عقیده ولاړه حوصله هغه ته د نورو د ضعف او تقصیرُ په هکله روحی مقاومت او وجدانی تسامح ورکوی .

په دی ډول له حوادثو ، نظامونو ، اشخاصونه زیانمن شوی مؤمن انسان که کله نا کله د هغو د مقابلی او تعویض نه عاجز هم راشی او د هغه زړه او احساس څه ناڅه د جامعی هوډ تعامل هم وځپی خو هغه خپل دردیدلی زړه د آخرت په ورځ پرحساب او کتاب باندی د باور د ډلودلو په تکورتیا او خپل د زخمي درديدلی احساس د راتلونکی غوڅ په یقینی انتظار پټی کوی او د دی ډاډ ښونکی احساس او حماسی په لړکښی د هغه روحیات ژوندی او نور سال پائیږی .

همداسی د دنیایی ژوند په خوږو کی پټ مؤمن انسان هم کټ مټ د مصیبت ځپلی مؤمن په شان د دنیایی نیمه خوا ژوند د ناز او نعمت په فانی او تلونکی مزو او چرچو کښی سقوط نه کوی ، هغه د دنیایی ژوند مادی امکانات ، د نعمتونو پریمانتیا ، اجتماعی زړه وړونکی موقعیت ، تسلط او دبدبه یو هم د دی راتلونکی ورځی د عظیم کتاب او حساب نه بی پروانه شی پریښودلی ، هغه هیڅکله هم نه حاضږیږی چه د دی موقفونو د خوږو په بدله کښی د آخرت ابدی ژونـد او د هغه پریمانه نعمتونه له لاسه ورکړی .

د داسی ایمان خاوند پوهیږی چه دا پریمانه نعمتونه ، امکانیات او مادی تسلط ټول د لوی خدای امانت دی او پر هغه باوری ورځ به لوی خدای له هغه نه پوښتنه کوی .

په دی ډول مادی تسلط او امکانیات اجتماعی موقعیت او رسوخ دنیا بی محدود علم په آخرت باندی

مؤمن انسان داسی نه غره کوی چه هغه د ژوند په نشه کښی دهوا او هوس لیلی بی پروا وزغلوی او دخپل هوا هوس نفسی ارمانو نو د پوره کولو په خاطر پربل چاتجاوز او تیری وکړی اویا په همدی ناز او نعمت کښی خان ، خدای او آخرت هیر کړی ، څکه هغه پوهیږی چه لوی خدای له هرچا نه قوی دی او د هیچا پروانه کوی او هغه باور لری چی د خدای په حق درول شوی میزان او دوزخ د متجاوزینو او تیری کووونکو د بد عاقبت سخت انتظار باسی .

له همدی ځایه ده چه په آخرت مؤمن انسان او ټولنه به حتماً خپل ،ؤقف ، امکانیات او مادی پریمانتیا د خدای د بندګی او د انسانیت د سعادت په جهت کښی په کار اچوی او کله چی موقع راشی داټول امکانیات ، فرصتونه نعمتونه او مواقف د خدای(ج) په لارکښی د جهاد تر عنوان لاندی ترشا پریږدی او ددی ژوند د ټولوخوږو او ارامتیاوونه تیریدل هم ورته څه ګران نه ښکاری ، څکه هغه د آخرت پر ابدی او یقینی بدله او غوض باور لری . څکه خود مقاومت او مبارزی رمز په دغسی یو ایمان او باور کښی پروت دی او د همداسی روحیی او فکر څښتن کولای شی د مبارزی او جهاد سنګر ته ورود دانګی .

له همدی ځایه ده چه په بیاژوندون معتقد انسان او ټولنه هیڅکه د دنیا په موقت ژوند کښی د نعمتونو د راټولو لو بیری "چالاکی" نه وی اخیستی او هیڅکله هغه دا دنیا ددی ژوند پرځان داسی نشی مشغولو لای چی هغه د دنیا لپاره خپل آخرت هیرکړی . د مؤمن انسان شعور او احساس خورا او چت او عالی وی هغه د دلیا له دی ټولی پر اختیار او وسعت سره سره بیاهم یوته ستومانیدونکی احساس لری او تر دی نه زیات پراخ تعقل او تفکر لری .

د هغه په وړاندی نعمتونه ، محرومیتونه ، مادی امکانیات ، اجتماعی موقعیت ، تسلط او پادشاهی ، فقر او بی نوائی دا ټول په یوه زغلنده سیند کی روانی او به دی ، داسی نه شی ګیدای چی ددی سیند څپی له ځان سره د هغه فکر ، عقل ، احساس او عاطفه په مخه کړی ، بلکه هغه د همداسی ایمان له ثابتی او محکمی هدی نه دا ټول روان او تاریخی تحولو نه او بدلونو نه مطالعه کوی او ګوری چه په ټولو کښی د حکیم خدای د حکمت او عدل نښی څرګندی او ښکاره دی او ټول هغه جهت تعقیبوی چه مومن انسان په هغه کښی روان دی .

تاریخ او تجربه شاهد دی چه د مثبت عمل ، تعامل او فعالیت او د هغه د آرامی او همداسی له منفی او غیر مفید عمل ، تعامل او فعالیت نه دغیږوی لپاره پر آخرت ، میزان ، جزاء ، امکانات ، جنت او دوزخ باندی له یخی عقیدی نه بل محرک او فعال عامل نشته .

ایمان پریبا ژوند باندی اصلاً په انسان کښی دهری فداکاری ایثار ، شهامت او ټولو مثبتو او مفید و اعمالو د احساس او تحرک را پیدا کیدلو یوا څینی مؤثره لارده .

هغه څوک چه د آخرت په ابدی ژوند عقیده او باور ولری هغه به د همدی ابدی ژوندانه د جوړولو په جهت کښی هیڅکله بی تفاوته پاتی نه شی او خامخا به د همداسی اوږ د او پراخ فرصت په غیرکښی د آرام ژوند د تیرولو په منظور دیر څه خپلی ټولنی ته ورکړی او دیر څه به د همدی ژوند د خوندی ساتلو په منظور د جامعی او افرادو د سعادت لپاره ګالی .

په دی ډول پر آفت باندی مؤمن انسان له فکری ، روحی او عملی مضیقی "تنګی" نه بهروځی ،

او هغه د فکر احساس او عمل په لحاظ دبل هر چا په نسبت څوواری لوی او ځو چنده عمیق او ژور وی.

کله چه په آخرت باندی بی باوره و گڑی د دنیا د تنگ چاپیریال سطحی غم او وهم اخستی وی مؤمن انسان په وجدانی لحاظ د آخرت هوښ ځپونکی سفر غم او وهم اخیستی وی.

کله چه د نور و افکار د مادی ژوند جنجالی تعاملو نه مصروف گڑی وی د هغه افکار د آخرت ژوند په رانڼلونکی پراخ پراو کښی غزولی گوی.

هلته چی نور دبی بقاء دنیا بی ژوند د جوړولو ارمان متړی گڑی وی، مؤمن انسان د آخرت د ابدی ژوند دهوسا کولو په ارمان د انسانیت او تولنی په سعادت کښی ستومانی گالی. ځکه د هغه زړه، احساس، فکر لوی او پراخ دی، هغه په دنیا کښی دخپل هر ایثار، قربانی، محرومیت عوض په آخرت کښی غواړی او پری باور هم لری.

هغه ته د دنیا هوسائی، مال، تسلط، اقتدار او هر نعمت د آخرت د ابدی نعمتونو په مقابل کښی دیر واړه او نا چیز ښکاری، او د ابدی نعمتونو د گټلو په منظور هغه ته د دنیا بی موقتو او زایلدونکی نعمتونو نه تیریدل دیر آسان وی.

په آخرت باندی مؤمن انسان د همدی ایمان په رنڼاکی هیڅکله په ژوندکښی وحشی تعامل، افراطی انتقام، بی ځایه تعصب وجدان لرزوونکی جفا، لندپاری او نور و اخلاقی کمزوریو ته پناه نه وړی ځکه پر آخرت، میزان، مکافاتو، مجازاتو ایمان او باور هغه ته دا لوی زړه او دا پراخ احساس وربښلی دی او هغه تربل هر انسان نه په معامله کښی منطقی او معتدل او دهر چا په نسبت د اشخاصو او گروپ پاس او عزت ښه ساتلی شی.

له همدی ځایه ده چه په آخرت معتقد وگڑی هیڅکله غلامی او ذلت نه منی ځکه هغه له مرګ نه ویریږی او د مرګ په هکله داسی فکر هم نه کوی چه هغه به د هغه دژوند تغیر ورتول کړی، په دی اساس د مؤمن انسان په فکر او احساس کښی د آزادی او استقلال نیالګی ترهر هرڅانبه وده کولای شی، هغه ظالم او مستبد عناصر په مرګ له شی تهدید ولای او د مرګ او ژوبلی شا ته وینی چه د هغه دغچ څپړه د ظالم او ناروا پرمخ سپره ده.

په ابدی ژوند باوری انسان ته مرګ، مصیبت، د دوستانو بیلتون او مرګ د او ضاعو او نظامونو او ښنون او راو ښتون تول واړه او غټ حوادث دژوند عادی جریان ښکاری، ځکه هغه په دی باور لری چه ودانه نړی به له خپل عظمت او نظم سره سره به بیاهم خپل ځای بلی نړی او بل نظام ته پریږدی. او په دی تول هغه ددی لوی نړی او په هغه کښی د انسانی ژوند د عوض کیدو انتظار باسی. د نړی عوضیدل د انسانی ژوند او په هغه کښی د مفاهیمو او افکارو بشپړ عوضیدل - - -

دا هغه حادثه ده چه مؤمن ته د تولو پیښواو حوادثو په وړاندی ثبات او تینګار وربښی.

د هغه په افکارو کښی او چت او چت اسمانونه کدړی کدړی لاندی لوږی، هسک هسک غرونه او غونډی د پښی د توکرو غوندی په فضاء کښی واړیږی، د عمرونو اباده او په جریان کښی لوبدلی نړی گډه وډه او عوضیږی، هغه په دی خاطر په حوادثو او مصیبتونو کښی لکه غر داسی ولاړ وی، ځکه هغه باور لری چه د کائناتو مالک خدای د هرڅه اختیار لری، هرڅه چی د ژوند په جریان کښی وینی او یاور ته پښیږی هغه تول با ایمانه انسان ته دخپل ایمان په جهت کښی روان کاروان ښکاری.

په دی تول د قیامت دهشتناکه پیښه چی

پاتی په « ۳۱۷ » کی

نمونه از تحمل شدائد و مشقات حضرت صدیق در راه اسلام

حافظ ابو الحسن طرابلسی به سلسله خویش از ام المؤمنین عائشه صدیقه (رض) چنین روا یت می کند در ابتداء ظهور دین پاک اسلام (زمانی که حضرت پیغامبر ﷺ و یاران با صفا، او در مکه معظمه در دار ارقم بحالت خفاء بسر می بردند) روزی در اجتماع اصحاب کرام که تعداد شان از سی و نه مرد تجاوز نمی کرد حضرت ابوبکر چنین پشنهاد نمود: بهتر است خود را ازین حالت بیرون کنیم وهمه به حرم شریف رفته دین و آئین پاک اسلام را اعلان و مردم را برای آن دعوت دهیم. حضرت پیامبر ﷺ که از عواقب این امر خوبتر واقف بود فرمودند تعداد ما هنوز کم است ولی حضرت صدیق به پیشنهاد خود اصرار ورزید تا اینکه حضرت پیغامبر ﷺ موافقه کردند و چنین تجویز گرفته شد که هر یک از آنها در اطراف و اکناف مسجد الحرام با قوم و خویشا و ندان خویش بنشینند و حضرت صدیق (رض) برای بار اول بحث خطیب و داعی شروع به سخن کنند واگر شورشی صورت گیرد هر یک در مقابل قبیله خویش به مقاومت بپردازد چنانچه این تجویز بصورت دقیق عملی گرید و حضرت صدیق شروع به سخن رانی نمود و همینکه جناب شان بخواندن کلمه پاک توحید مبادرت ورزیدند مشرکین و کفار مکه از هر جانب علیه آنها حمله بردند که درین سلسله حضرت صدیق (رض) با ندازه یی مورد ضربات و حملات شدید مشرکین بالا خص (عتبه) واقع گردید که رو، بینی، دهن و همه بدن اورا خون فرا گرفت و به حالت کوما بر زمین افتاد بنی تمیم که قوم ابو بکر بودند چون این حالت را دیدند مداخله کردند و او را از بین انبوه مشرکین در یک چادر پیچانده بخانه او بردند در خانه ما در و پدر مو سفیدش هر چند کوشش می کنند ابو بکر بهوش آید و کلمه از زبان او بشنوند ولی موفق نمی شوند ساعتی هر دو بالای بالین پسر خود نشسته گریه می کنند تا اینکه ابو بکر کمی بهوش می آید و اولین کلمه یی که بما در خود می گوید از احوال آنحضرت پرسانی کند و می فرماید (محمد بن عبدالله چه حال خواهد داشت) گرچه این کلمات بر قوم و اقربای، او ناگوار تمام می‌شود ولی از اینکه او به سخن آمد وامید حیاتش پیدا شد خوش می شوند همه برای ما درش توصیه و تاکید می کنند تا چیزی خورد نی و یا آشا میدنی با و بدهد که قوت حاصل نماید ولی هر بار که از طرف مادرش چنین چیزی پیش می شود ابو بکر(رض) همان پرسش قبلی خود را تکرار می نماید (محمد بن عبدالله چه حال‌خواهد داشت؟) وچون ما در غم دیده او به این نتیجه می رسد ما دامیکه او ازاحوال صاحب خود واقف نشود چیزی نمی‌خورد نمی نو شد مجبور شده‌می گوید من ازاحوال صاحب و دوست تو چه خبر دارم حضرت صدیق[۳] با و از حزین و باریک بما در خود می‌گوید به پیش ام جمیل دختر

خطاب برو ، از او معلومات حاصل کن مادرش بخانه ام جمیل می رود قصه را بیان می کند و از احوال دوست پسرش (محمد بن عبدالله) از وی معلومات می خواهد ام جمیل که قبلاً بدین پاک اسلام مشرف شده می باشد ولی اسلام خود راپت نگاه داشته (ازین در خوف می شود که مبادا این سرفاش گردد . زیرا هنوز ما در ابوبکر(ر) با سلام مشرف نشده بود) . اودر جواب ما در ابوبکر می فرماید (من محمد بن عبدالله را نمی شناسم) اگر می خواهی با تومی روم که مطلب پسرت‌چه بوده است همان است‌که مادر ابوبکروام‌جمیل واپس بخانه می آیند همینکه چشم ام جمیل به حالت رقت بار ابوبکر می خورد از چشم های اوآب دیده روان می شود با و نزدیک می شود واورا تسکین وتسلیت می دهد اما حضرت صدیق از و نیز می پر سد (محمد بن عبدالله) چه حال خواهد داشت؟ ام جمیل سوی مادر صدیق اشاره کرده می فرماید مادرت حاضراست ابوبکر می فرماید از رهگذر او هیچ تشویش مکن ام جمیل بحضرت صدیق بشارت می دهد که رسول خدا صحیح و سالم در دارا راقم تشریف دارند) ولی قلب ابو بکر باز هم نا قرار می ماند تا اینکه در نیمه شب وقتیکه همه شیاطین الانس و الجن در خواب غفلت رفته می باشند وسکون و آرامی بر کائنات طاری می گردد بحالت نیمهٔ جان از بستر بی تاری خود می خیزد و در حالی که در بین راه از هر دو جانب مادرش و ام جمیل با و یاری می کنند خود را به حضور دوست و محبوب خود می رساند و همینکه چشم های مبارک حضرت پیغامبر و یاران با صفای او بالای حضرت صدیق یار راستین شان می افتداز جا می خیزد با او معانقه می کنند و او را بوسه می‌کنند حضرت پیغامبر درحالی‌که برقلب او رقت وگریه طاری می‌گرددداز حال یار باوفاء و صادق خویش می پرسند حضرت صدیق (که بدیدار حضرت پیغامبر همه در دها و اندوه ها را فراموش کرده می باشد بجواب عرض می‌کند یا رسول‌الله خیر است بر سرم تکلیفی نرسیده بجز ضربات آن فاسق (عتبه) که بالای رویم حواله نمود و اینک مادرم که خیلی با فرزند خود مهربان و نیکو کار است نیز آمده است در حق او دعا کنید تا از آتش جهنم نجات یابد حضرت پیغامبر در حصه اسلام ما در صدیق دعا می فرماید سپس او را بدین پاک اسلام دعوت می نماید ما در صدیق که قلبش از دیدار و دعای حضرت پیغامبر به تپش آمده می باشد دعوت حضرت پیغامبر را لبیک می‌گوید و زبان او کلمه طیبه .

لا اله الا الله محمد رسول الله جاری می گردد و باین صورت ما در حضرت صدیق نیز در جمله سابقین و اولین مسلمان ها حساب می گردد رضی الله تعالی عنهم اجمعین .

مردم را تحقیر مکن و در زمین به تکبر گام مزن! که خدا (ج) خودپسندان گردنفراز را دوست نمیدارد، در رفتن خویش معتدل باش! و صوت خویش ملایم کن که بدترین آوازها آواز "خر" است!

د محمد آصف صمیم ژباړه

منلی دعا

خدایه ما کورته مه راستنوی !

دا هغه دعا وه چې هندی د - عمرو بن جموح میرمنې - له خپل خاوند نه د اُحد جنګ ته د سمبالښت او روانیدو پروخت واوریده .

د عمرو بن جموح لوڼې ځل ځل چې له مسلمانانو سره جهاد ته ته ، نه ګډون پې له دی امله ډېر په پښه سخت ګوډ ؤ ، او د قرآنکریم د څرګند حکم له مخې پر پرانده ، ګوډ او نا روغ جهاد واجب ندی[1] ؛ هغه که پخپله په جهاد کې برخه نه وه اخیستې ؛ نو خاورو ننګیالیو زامنو ته پې د رسول اکرم (ﷺ) د ملګرتیا ویاړ ور په برخه ؤ ، هیڅ دا نه کوله او نه څوک پدې تمه وو ، چې عمرو دی له شرعی عذر او خاورو زلموزامنو پرلیږلو سربیره وسله واخلی او پخپله دی له مجاهدینو سره ملګرې شی.

د عمرو خپلوان چې دده له ارادې او هوډ نه خبر شول ورغلل چې ، ستون پې کړې ، ورته وې ویل .

«یوخو ته شرعی عذر لرې ، بل دی خاورو

۱- لیس علی الاعمی حرج ولا علی الا عرج حرج ولا علی المریض ، فتح سورة - ۱۸ آیة

غښتلې زلمې زامن له پیغمبر اکرم سره لګیا دی . پکار نده چې ته هم لاړشی !» خو عمرو ورته وویل :

«زامن می چې د ابدی نیکمرغی او جنت هیله من دی ، زما هم دا ارزوده ، عجب ! هغوی دی شهادت کتلی ، او د شهادت خواږه دی خکې او زه دی له تاسی سره پاتې شم ؟

«دا هیڅکله کیدای نه شی» .

د عمرو خپلوانو لاس وانه خیست او همیشه به یو په بل پسی ورته ورتلل ، چې ایسار پې کړې ، هغه د دوی له لاسه پیغمبر اکرم (ﷺ) ته ورغی ، وې ویل یا رسول الله ! زماکورنی او خپلوان ما له جهاد نه ستنوی ، او په کور کې می بنکیلول غواړی ، پر خدای جل جلاله قسم چې په همدی ګوډه پښه جنت ته د تلوار ما ځن یم» .

رسول الله و فرمایل :

عمره ! ته شرعی عذر لری ، خدای (ج) معذور کړی پې ، جهاد در باندی واجب نه دی»

عمرو و ویل : یا رسول الله ! ښه پوهیږم چې را باندی واجب ندی ؛ خوبیاهم . . . .»

رسول الله (ﷺ) و فرمایل : مه پې ایساروی، پری پې پدی چې لاړشی ، د شهادت تږی دی ، کیدای شی خدای (ج) پې ور په برخه کړی» .

د عمرو بن الجموح مجاهده د احدد سره ډګر د ننداری مرکز کرځیدلی و ، چې په ګوډه پښه پې خاٰن د دښمن لښکر ته ور رساوه او چغه به پې کړه ، « جنت ارما ځن یم» ، زوی پې جوخت ورپسی ؤ ، تر هغی و جنګید چې تر څوبې ارمان ورژید .

تر جنګ وروسته ډیری ښځی له مدینې نه راوتی وی ، چې خاٰنونه د جنګ پر پای او نتیجه پوه کړی . دا شمیر به هغه وخت لاپسی زیات شو ، چې مدینې ته به بوږنوونکی او اربانووتکی خبرونه راورسیدل .

عائشه (رض) (د رسول الله (ﷺ) بی بی) هم پکی وه ، سترگی یی پر هندی د عمرو پر میرمنی - پریوتی ، چی په دریو جنازو بار اوښی یی له مهاره نیولی او مدینی ته یی رانیکه ، عائشی (رض) تری پوښتنه وکړه :

«دا څه . . . . ؟»

هنده : الحمد لله رسول الله (ﷺ) رو غرمټ دی ، هغه (ص) چی روغ وی د بل چا غم نه راځی . بل دا چی «رد الله الذین کفروا بغیظهم» (خدای (ج) کفار له غوسی ډک راستانه کړل ؛»

عائشه (رض) « د جنازو پوښتنه می کو له ؟»

هنده : «دا می د ورور ، زوی او خاوند دی .»

عائشه (رض) : «چیرته یی وړی ؟»

هنده : «مدینی ته» دا یی وویل او اوښی یی مدینی پلو رانیکه ، اوښی په ډیره خواری پسی ته ، اخر څملاست ، عائشی (رض) وویل د اوښی وری درونده دی نه یی شی وړای» .

هنده : همیشه د دوو او شانو باروړی ، کمزوری ندی څه بله خبره ده چی نه یی وړی» . اوښی یی بیامخ پر مدینه کړ . خوښیانی ګونډه ماته کړه ؛ او په ګونډه کیدو کی چی د اوښی مخ احد پلو شو ، نبی پاځید او منډه یی کړه .

هنده هکه پکه شوه چی مدینی ته په رانیکونه ځی او احد ته منډی وهی . له ځان سره یی و ویل دا ضرور څه رازدی .

د اوښی سهار یی احد پلوتا وکړ ، منډه پیغمبر ته ورغله وویل :

یا رسول الله ! عجیبه خبره ده ، جنازی می پر اوښی بار کړی وی ، مدینی ته می وړلی ، چی ښخی یی کړم ؛ خو اوښی د مدینی په تګ کی قسم وکړ . او احد ته دادی پخپله را روان ؤ .

رسول الله و فرمایل : «خاوند چی دی احد ته راته څه ئی ویل ؟

هنده : «له راتک نه می ښکی تری داوینا واوریده :

«خدایه ما کورته مه راستنوی» .

رسول الله (ﷺ) : بس د دغه شهید خالصانه د عاملل شوی ده ، خدای (ج) نه غواړی چی دا جنازه پیرته کورته ستنه کړی ، په تاسی انصاروکی داسی کسان شته چی که له خدایه څه و غواړی ، هغه یی منی ، ستا خاوند له همدغو کسانو څخه دی» .

د رسول الله (ﷺ) په خوښه او سلایی دریواړو جنازی هملته په احد کی ښخی کړی . رسول الله هندی ته مخ ور واړاوه او ویی فرمایل : «دوی دریواړه به په هغه جهان کی سره یوځای وی[1]» .

۱- شرح ابن ابی الجدید - ج ۳ - ۵۶۶ مخ

دچا پر اخلاقو ترهغی باور مکوی چه ترڅو موپه غوسه کی نه وی ازمیبلی .

(حضرت عمر رض)

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون

شہید پیغام

PROPERTY OF AKU

محمد معروف «فروغگر»

پیوسته بگذشته

خود گرایی و از خود بیگانگی!

بتاسی از آنچه گفته شد :

خداوند(ج) فرماید :

و من یشرک بالله فکانما خرمن السماء فتخطفه الطیر او تهوی به الریح فی مکان سحیق.

(سوره حج)

و هرکه با خدا(ج) شریک مقرر کند (و جز او حکم دیگری را بپذیرد) پس مانند کسی است که از آسمان فرود افتاد و مرغان گوشت خوار او را (به هرسو) بردند «پارچه های گوشتش را» و یا پراگنده ساخت پارچه های و جودش را باد به جا های دور !

واضح است که فرزانه یی ، هوشمندی ، ذلت ملل وجوامع بشری را ازبام دانش بچشم خرد و عینک ایدیو لوژی انسانی ملاحظه میکند و از خاصیت جبلی میداند که این جوامع ذلیل - ذلیل به دنیا نیامده اند بلکه این خود شان بودند که بعد از شرفیابی عزت تومار تقلید های کور کورانهٔ طاغوت را زنار وار. بگردن اویختند و گهی آن رسید که ذلیل شدند و بردهٔ بی اراده و اگر دقیق شویم از مرده گان متحرکی بیش نیستند. آنها از خود اراده ندارند و نه جلو اتخاذ تصامیم در دست آنهاست ، آنها چون قایق بی بادبان اند که سیل توفنده فساد ، فساد پیشه گان - هستی شان را به کولا کهای بی مهر عصیان میسپارد و دیوانه آسا پارچه میشوند و به آغوش بی امان نیستی میشتابند. همین طور است حال قومیکه شریعت خدا«ج» را پشت پامیزنند و اسطوره های خدایان سنگی و قوانین خدایان گوشتی که در مجموع باید برآنها اطلاق طاغوت کرد ، را در زندهگی تعین کننده میپندارند ، ازان پیروی میکنند و نصب العین زندگی خویش قرار میدهند - و اطلاق کلمه شرک نه تنها بر آن میشود که «هند و ایزم» بگوان را وسیله یی برای رسیدن بخدا میداند و یاسر تسلیم بر آستان او میساید ، شرک کلمهٔ عام است که همه تصورات ، پندار و کردار جاهلی ابنای آدم را شامل میگردد - چه رسد به اینکه ماتی احکام و قوانین طاغوت را طرز العمل حتمی زندهگی خویش قرار دهند، خداوند«ج» فرماید :

و من لم یحکم بما انزل الله فاولئک هم الکافرون.

پس فرجام ملتیکه بخدا شرک میورزد و پناهی دیگری جز خدا جستجو میکند چون کسی است که بدون یارو مددگار و آله و وسیله از فاصله های دور تر اسمان بسوی زمین پرتاب میشود لابدی است که اعضای بدنش از هم میگسلدو با جهانی از یأس و نومیدی نابود میشود و در فاصله های بسیار دور ، پارچه های اعضای بدنش پراگنده میشود و خوراک کلاغان و کرگسان میگردد - تعجب نیست درکار

قصهٔ کمونستهای افغانستان را بخوانید و فرجام بد آن گروهک ذلیل تاریخ را که از خود بیگانه شدند ! و به غیر گرویدند ، داستان مردم ذلیل اندلس را ورق زنید و ترا ژیدی سمرقند و بخارا را. این بود فرجام بدی از خود بیگانگی که اشاره یی درباره شد ، حال بعدی از خود بیگانگی را در صفوف کسانیکه خود را خود گرای آشنا قلمداد میکنند مدنظر میگیریم ، ورق میزنیم باب ها و فصلهای انقلاب اسلامی افغانستان را که جریان دارد و نقطه عطف توجه همه جهانیان است :

در آغاز سپیده دم انقلاب اسلامی ، آنگاه که نظریه شوم کمونیزم جهانخوار برقلمرو کشور ما سایه گسترده بود و گلهای امید پژمرده میشدند. آنگاه که باطنین دلخراش ناقوس الحاد پای شکست خوردگان سست تر میشد و معتقد به این شدند که دامان اسلام برچیده شد . آنگاه که روحیهٔ ترور ، اختناق ، آدم ربایی ! چپاول ، غارتگری ، آدمکشی و در مجموع وحشت فضای امنیت کشور ،انرا مملو ساخته بود . آنگاه که شبگردان غارتگر چون خفا شان ضد نور به پروانه های ازادی و عدالت یورش میبردند. آنگاه که جونابسامان سکوت و ذلت برهمه جا حاکم بود و کسی هم حق آن را ـ نداشت تا کلمه یی و حرفی درباره نظام مسلط بگوید ، تربیت یافتگان مکتب قرآن بانعره های «الله اکبر» سکوت مرگزای کابوس وحشت دُژخیمانهٔ دشمن انسانیت را شکستند و مردانه وار بڑاهر یمن کمونیزم» تاختند و پایه های آدمکشی و بیداد را که سرد مداران نظام حاکم بر اوضاع ازان به «برگشت ناپذیر» نام میگرفتند لرزان ساخته برج و باروی استبداد را در اطراف و اکناف میهن عزیز فرو ریختند و خوابها یرا که کرگسان و زنگیان پایکوبان خزان و ویرانی مصداق آنرا در دل میپرورانیدند نقش بر آب کردند.

آنها نه کلا داشتند و نه آهن ، در دست آنها نه توپ بود و نه تانک و نه هوا پیماو موشکهای گون ، گون. در کف آنها نه ثروت بود و نه سرمایه و در اختیار آنها نه لشکر بود و نه عسکر ، انها فقط چیزی داشتند ، برتر از همه برتریها و قدرتهای بظاهر فریبنده که قرآن کریم آنهمه ساز و برگ شرکزده را به «ان اوهن البیوت لبیت العنکبوت» قلمداد میکند :

آن چیز ، عقیده بود باصمیمیت و صفای اخوت عقیدتی اسلامی که برتر و بالاتر و عزیز تر از آن ، کسی و چیزی نیست ـ آنها از لابلای این عقیدهٔ سره و بیغش دریافته بودند که عزت ، غلبه و پیروزی خدا(ج) را است ـ و پیغمبر او را و مؤمنان را ، روی این روحیهٔ نجاتبخش علی رغم خواسته های جبونان و شکست خوردهگان ـ روحی با دست نسبتاً خالی علیه کمونیزم و اجیران سوگند خورده اش قیام مسلحانه کردند . جهاد و مبارزهٔ بی امان را برضد طاغوت کمونیزم در خط عقیده و ایمان به راه انداختند ، سینه های شان را در برابر گلوله دشمن سپر نموده در راه و فرا راه ورسید بهدف ، بهدف رسیدند و آغوش گرم شان حلقهٔ تنگ شاهد شهادت گردید .

صلح و صفا و صمیمیت آنقدر در تار و پود این گروه پیش مرگان راه خون و شهادت شکل و تنه گرفته بود که در همه برخوردهای اجتماعی ، سیاسی چون صدر مردان اسلام از خود میگذشتند و به برادر همسنگر شان میپیوستند. دیدیم که روح دمیدهٔ «اشداء علی الکفار رحماء بینهم ، تریهم رکعا سجدا یبتغون فضلا من الله و رضوانا». در پیکر ـ پیشتازان «قیام حق» تاثیر شدت عمل آنهارا به سرحدی رساند که در اندک زمانی «بینی استکبار جهانی» را بر زمین مالیدند و «برگشت ناپذیر» را بیاری خدا(ج) و وحدت صفوف ، برگشت پذیر کردند ـ روح خبیث

(ترهکی ملحد) چون اهریمن سیاه ، حزب سیاه (حزب خلق) را تخلیه کرد و برجسد کثیف حزب ، شاگرد وفا دار نور محمد (ترهکی) که او خود حزب و ترهکی را «روح و جسم» عنوان میکرد ـ لگد کوبیدن گرفت و باز هم یکپارچگی ویکدلی ویکدستی مجاهدین جهاد برحق تاثیرش را هرچه سریعتر و فشرده تر و منظمتر بر تارک پایه های لرزان استعمار سرخ و استکبار مفتضح وارد آورد و شاگرد وفادار مکتب الحاد را نیز در هم نوردید.

شکست مهره های کمر ایدیولوژی فساد (کمونیزم) تقریباً تناسب مستقیمی با تفرقه و دور نماییهای صفوف مرصوص مجاهدین داشت و روز تا روز که رونق سلطه گرنه کمونیزم رنگ میباخت ، جرثومه های نفاق و فساد در صفوف و پیکرها و سنگرهای مجاهدین نیز رخنه میکرد ، به علت اینکه :

الف : سنگرهای مجاهدین از شخصیتهای بصیر و آگاه که در شناخت توطئهٔ های دشمن مهارت داشتند و بانیروی دانش و عقیده و ایمان و خرد و شناخت مجهز بودند ، خالی شد و اکثریت قاطع شان یا قربانی توطئهٔ و دسسیه چنی های دشمن گردیدند و یا در نبردها و درگیریهای رویا رویی شهید شدند و جای شان را ــ اشخاص بی کفایت (!!) پرکردند.

ب : نفوذ ستون پنجم دشمن در جزو تامهای محاربوی مجاهدین ولانه سازی جاسوسان K.G.B و مبارزین غیر مسلمان.

ج : رقابتهای نامشروع گروهی و برای برآورده شدن این ارمان اصرار بر زیادت افراد گروها ، بدون اینکه شخصیت و کفایت اسلامی شان در نظر گرفته شده باشد.

د : تکیه برسلاح و باختن اعتماد و توکل.

ه : بمیزان رقابتهای سیاسی درگیری مجاهدین بین خود شان که اشخاص بی کفایت و گماشته شده بحیث کتلست و عنصر اصلی دران نقش میداشت ـ

و : وابستگیهای ـ غاوامیز که حتی به . . . منجر میشد.

باوجودیکه کمبودیهایی در صفوف مجاهدین وجود داشت ـ دشمن به اندازه ی زبون شد که چاره یی جز مداخلهٔ مستقیم و پشتیبانی مستقیم از نوکران سوگند خورده اش در کشور اسلامی ماندید.

هنگام سر ازیر شدن یکصد و پنجاه هزار نظامیان قشون سرخ در کشورما ، وابستگان ظاهر شاه و بوقتو ازان استعمار در گرما گرمی زد و خوردهای متعهدین خط اسلام و قشون سرخ روسیه که بامدرن ترین سلاح روز مسلح بودند ، جبهه ها را خالی ، اکثر شان تسلیم به دولت دست نشانده روسیه و متباقی شان پیش اربابان شان فرار کردند ، زیرا آنها تبلیغ میکردند که قوای سرخ روسیه و مجاهدین هیچگاه باهم در میزان نیرو و مقاومت سنجیده شده نمیتوانند ـ بهتر آن است فرار کنیم !!! عده یی دیگری از این خود باختگان سلاح بر زمین ماندند و چون موش دشتی هنگام طلوع آفتاب نگران بودند و کله کشک میکردند که «باش کدام طرف غالب می آید و کدام پله چربتر میچربد؟!! آیا نور خورشید برابر ظلمتبار پیروز میشود ویا ابر ، برخورشید ؟ ! اما با وضع نابسامان صفوف ، بازهم نصرت خدا(ج) شامل حال مجاهدین شد و روس بی ناموس تاجایی بزانو در آمد که کران تا کران کشور از لاشهای جسد های کثیف عساکرش پرشد ، دشتها ، سرکها ، قولها ، دریاها ، مزرعه ها قرا و دهات را لاشه های سوخته تا نکها و هیلیکو پترهای گنشپ و طیاره های بمب افگن جت نقطه گذاری کردند و گوشه میهن از خون خاسته مانیست که شاهد

تدبیر افراد و نفرات نظامی و حربی تبار استکبار وقت نباشد.

روزهای دشوار انقلاب در داغترین شرایط نبرد گروهکهای مزدور «خلق و پرچم» و سردمداران آنها (نظامیان روسیه) را در شعله های خشم انتقا بجویانه برحق درهم میتوردید و در تعداد فراریان از قطعات نظامی و جز ، و تامهای داخلی کار ملی افزایش آمده از نیروی رهبری کننده سرکوبی سنگر گاهای مجاهدین روز تا روز کاسته میشد. در تعداد عساکر داخلی حرج و مرج و بحران فوق العاده یی که ناشی از تدریس دروس الحاد مارکسستی در داخل قطعات بود، بنظر میخورد. از یکسو تنفر عناصر آگاه از طرز تفکر دولت حاکم و از طرف دیگر روحیهٔ شکست خورده عساکر کارملی منجر به این شد که قطعات از عساکر داخلی خالی شوند - روی همرفته پایه های - لرزان در مجموع کمونستها (چه داخلی و چه خارجی ، چه بادار و چه مزدور) گاه بگاه مستتر شده میرفت و دستپاچگی روس جنایتکار روبا فزونی بود. طاغوت حاکم چاره یی ندید جزاینکه پای مسأله احضار جلبیان عساکر احتیاطی را دربین بجوحه بکشاند - این کار لباس عمل پوشید اما چنانکه خواست کمونستها بود همان نشد ، جلبیان جوقه ، جوقه ترک وظایف نموده با مجاهدین میپیوستند ، پیش آمد این اوضاع از چند جهت قابل غور و در امر تنظیم و تخریب انقلاب مؤثر بوده است :

الف : کثرت تعداد مجاهدین !!!

ب : قرار گرفتن سلاح درکف اشخاص ناآزموده !

ج : رخنهٔ عدهٔ کثیری از جواسیس در جبهات منظم مجاهدین بنام عساکر احتیاطی فراری و ابر از شتیبانی از مجاهدین و نفرت از نظام حاکم (!)

د : تشکیل جبهات بیگانه در مناطق تحت اداره و تنظیم مجاهدین .

ه : تخلیهٔ ادارات دولتی از اشخاص متعهد به انقلاب .

و : قطع نسبتاً کامل ارتباطات ارگانهای مرکزی مجاهدین باجبهات اطراف کشور .

ز : پیوستن اکثریت قاطع برادران بادرایت و شناخت انقلابی به جبهات .

ج : نسبتاً تراکم مشکلات اقتصادی دراطراف.

طوریکه کم و بیش از آنها نام گرفته شد ، در تحلیل نهایی مدها و جذر های انقلاب اسلامی - غالباً و از روی فیصدی دشتاد و پنج فیصد آنش اختلافات را بین جبهات منظم و منسجم مجاهدین - هرچه جدیتر دامن زده و قسمی شعله ور ساخت که در موارد زیاد ورود قوای دشمن بمنطقه - شکل تفریح و تفرجی داشت که جزو تامهای محاربوی دشمن بعوض اینکه با مجاهدین داخل صحنه پیکار - شوند مانند تماشا چی شاهد مسابقات زد و خوردهای مجاهدین که بین خود مصروف نبرد بودند ، بودند !! مبالغه نیست ! واقعیت است حقیقت ! با آنهم بودند و هستند کسانیکه جهت اعلای کلمة الله و سرکوبی کفر و الحاد ، بین صفوف مجاهدین با روحیهٔ اگنده از ایمان در راستای قسط خداوندی دست اندر کارند و بودند ، این یکی از موارد عنایت الله و از سوی دیگر وعده وثیق و بی ریب الله در مورد نصرت و پیروزی آنها و حفظ کتابش : (انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون) - ورنه : ترسم که به کعبه نروی ای اعرابی ! این راه که تو (میروی) به ترکستان است -

خرابی ما و تعبیر امید های جامعه ملیونی مسلمان ما خیلی بدور مینمود - اگر بزعم شکست خوردهگان بی خاصیت میبود ، ملت مؤمن ما باید

سلاح پرزبین بیماندند و تسلیم به دشمن میشدند و نام الله و اعلای کلمه آن را دیگر هیچکسی بر زبان رانده نمیتوانست و یکسره کشور اسلامی ما ان را الحاد و کمونیزم فرا میگرفت ! ولی کارساز و چاره‌گر مسلمانان کسی دیگری است که نمیگذارد در صورت برخورد حق و باطل و اصرار مؤیدین حق بر غلبه و پیروزی حق ، قوای باطل پیروز آیند و گروه متخاصم مؤمن مواجه به شکست شود.

رگ و ریشه و ساقه و تنه عوامل «از خود بیگانگی و انتخاب راه های تفرق» قسمی پهنتر ، قویتر و تنومند تر شد که از اکثر جبهات مجاهدین دولت ملحد بی نیاز شد ! بدینمعنی ! که جبهات مجاهدین خود ، در اکثر مناطق بین خود شان بنبرد خاستند و میان خود مصروف شدند : حاجتی نماند که کمونستها خود شان را درد سر بدهند مسلمان را مسلمان سرکوب میکرد و از بین میبرد !! و سنگر گاه های کمونستها را مسلمانان پر میکردند و دقیقه بی هم نمیگذاشتند «خالی»! شود.

وضع انقلاب اسلامی رو به وخامت بود و نزدیک بود به منجلاب بی سقوط کند که دیگر تصوری امکانی و امیدی از رهایی آن نباشد ! ولی خدا نمیگذارد مؤمنین به دین او ملعبهٔ هوسهای کجکلاهان منحرف قرار گیرند و بحیثیت اسلامی آنان - هر این و آن بازی کنند - بدین منوال شخصیتهای وفادار بانقلاب دانشمندان درد مند ، ملت بخون خفته و از خون خاسته ، آستان مقدس «همبستگی و اتحاد نیروهای مجاهدین و قیادت جهاد و انقلاب اسلامی» را قدمسایی کردند و در «وحدت» کوبیدند ، دستها از هر سو بالا شد ، صدا های لبیک از هر طرف وکنف‌موجزنان اوج گرفت ، داعیون بو رسم استقبالی از برادران بزرگ «قیادت مجاهدین» در تلاش وجدیت هر چه تمامتر بر آورده شدن ارمان کافهٔ ملت مبارز و خواست خدای توانا ج (اتحاد) براه افتادند. بالآخر با تفاوت کاملاً بنیادی و نسبتاً عمیق ، اتحادی بمیان آمد که حکایت از یکپارچگی یافته شدهٔ تنظیمها نظر به اتحاد های قبلی داشت : دو سال از این اتحاد مقدس گذشت و پیوند هایش نسبت به پیش در دل ودماغ هرفردی از ملت مؤمن ، خوبتر جوشید ، این اتحاد تا حدی پیروز آمد که دست‌به تشکیلات وسیع تحریکی زده، شورایی‌تشکیل دادبنام شورای عالی که اعضای آنرا پیشتازان رهبری جهاد بر حق ملت ما (!) تحقق میدهد و حیثیت فرماندهی عمومی دیگر ارکانهای اتحاد را دار است اگر به سلسلهٔ فایق آمد نهای شورای عالی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان و ارگانهای وابسته آن ، مدرک بمدرک اشاره بی بعمل آیدسخن به دراز اسیکشد و واقعاً امکان ندارد فعالیتهای اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان را در این سطور گنجانید (!!) رویهمرفته روز اول جوزای ١٣٦٢ هـ ش مطابق به نهم شعبان ١٤٠٣ هـ ق و ٢٢ مئی ١٩٨٣م ، «روز وحدت و بیعت - زیر شعار « اتحاد - جهاد - ثبات - نصرت - کامیابی» اعلام گردیده - امیران تنظیمها از سمتهای قبلی شان استعفاء کردند و احزاب تحت رهبری شان را منحل اعلام نمودند درین اقدام خجسته و نیک اندیشانهٔ اعتماد کافه ملت مبارز ما را بسوی تحکیم هر چه بیشتر پایه های همبستگی اسلامی ، برادری و یکدلی و یکرنگی - جلب نمود ، ما در حالیکه از «از خود بیگانگی» بیزاریم از خداوند توانا و دادگر مسألت میداریم که برادران بزرگ ما را ، با صبر و ثبات تام در جهت استحکام پیاده کردن تعهدات شان یاری داده و از مرض جهانسوز « از خود بیگانگی » دور شان نگهدارد - ورنه انتظار شوم ذلت ، غلامی، اسارت ، آوارگی و سایر بدبختیهای که بر قوم از خود و خدا (ج) بیگانه فرود میآید ، را باید داشت ، زیرا :

شکستن این اتحاد بمثابه انفجار کتلهٔ ملت ما خواهد بود و این استعمار است که هر روز لین دوانی میکند و زیر پای فرد، فردملت مؤمن ما بمب‌گذاری مینماید بمبها تعبیه شده و لینهای برق تنیده شده اند - فقط منتظر شکستن - «خدا ناخواسته» اتحاد نباشد - این ذلت را هر یکی ما خواهیم چشید. فاعتبروا یا اولی الابصار.

بقیه مهاجر

چرا از "ببرک کارمل" این وطنفروش آفتابی غافل ماندی تواقلاً نشنیدی که در ، دربار تربیه شد ومراسم عروسی رفیق "دومغز دریک بادام" اش (انا هیتاراتبزاد) باداکتر کرام الدین که بعدها طلاقش دادبر مبز طعامخوری ارگ نشینان صورت گرفت وازان بالاتر اینکه پسر جنرال‌حسین خان بود و حسین خان رابایدتو بشناسی که چه تعلقی باظاهر خاین داشت .

در اوایل فرارشاه خاین که طی کودتای سازشی صحنه سیاست راباه کمونستها خالی‌کرد ، متوجه نبودی که داؤد شاه و دیگر سردارن ماحول داؤد شاه باکمونستها متحد شدندواکثر پستهای دولت به کمونستها سپرده شد که به تعقیب آن ترهٔی مرتد ، حفیظ الله ملحد و کارمل وطنفروش هریک به نوبهٔ خود باملت تو چها بود که نکردند. جریان منطقی سلسله آمد ورفتهای ارواح خبیثه سلاله کمونستهاکه ضمن‌آن ازیکی به دیگر تفویض قدرت سیاسی میشد مطالعه کن ! ضرورت به تحلیل نمیماند و جریان واقعیتها خود تورا مستشعر برآن میسازد که ظاهر شاه رامسؤول یک .لیون شهدای گلگون کفن کشور ، چهارملیون آواره گان این ملت مسلمان ----- بدانی!

جای خجالت نیست به خاینی دعوت دادن وبیعت کردن که دستهایش تاباه آرنج بخون - یک ملیون شهیدان راه جهاد اسلامی میهن ماآلوده است - از اسلام به دور نیست که از کمونستی به کمونست دیگر تسلیم شویم ؟ اگر هجرت بخاطر بسیج ونبردبی امان برضد دریجمدع طاغوت است هجرت نامیده میشود وتعقب نقش قدم محمد رسول الله صلی‌الله علیه وسلم واگر درکنج بی‌تفاوتی خزیدن وهنگام اضطرار از احکام اسلام دورماندن و علاقه نگرفتن است هجرت نیست بلکه فرار و فاعل آن فراری است نه مهاجر !!!

هشد اربرایت میدهم که اگر مرتکب جرم دعوت به مادر کمونیزم در افغانستان بخون خفته شوی درحقیقت سندبردهگی وذلت خود راخوداضماکرده‌یی دیگر جای گله باقی نمیماند وباین عمل تو ، جهاد و مجاهد توقف نمییابد وجریان وتکاپو خواهد داشت تا آنگاه که "ویکون الدین کله‌لله، ومن الله التوفیق.

ای مومنان! هنگامیکه درمیدان نبرد با انبوهی از کافران روبرو شدید، بسوی شان پشت نگردانید! و روبرو باایشان مقابله کنید!

(سوره انفال : ۵)

ولاتحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون

د جهاد دسره سنگر شهیدان

شهید حاجی ملا بابا اخند مشهور په حاجی لالک د حاجی فتح محمد زوی د کندهار ولایت دسپین بولدک د ولسوالی د جبلی په کلی کی زیږیدلی و. نوموړی ورور د کلک عقیدی او تینګ ایمان خاوند او له دینی علومو سره یی زیاته علاقه درلوده په یوه غریبه کورنی کی زیږیدلی د کمونستانو تراتګ پوری د دینی علومو په زده کړه بوخت و کله چی کمونستان قدرت ته ورسیدل نو حاجی لالک په تبلیغ باندی شروع و کړه او خلک یی د کمونستانو په ضد را پارول ترڅوبی د خپل ځان لپاره دوسلهٔ وال جهاد شرایط برابر کړل په ۱۳۵۸ کال کی نوموړی زرورو په مسلح جهاد پیل و کړ او دایی وعده وکړه چی دژوند تر اخری سلګی پوری به د کمونستانو په مقابله کی جنګیږم هغه وخت نوموړی زرورو په حکومت خپلی حملی ګرمی کړی او تقریباً ۲۰ میله سلاح یی اول ځل د ملحدانو څخه په غنیمت ونیوه د مالجات اول جنګ چی دروسانو سره و شویدلی ۵ میله کلاشینکوف په غنیمت و نیول ، اوبه دوهم جنګ د مالجات کی یی تقریباً دری کسه شهیدان ورکړه اوبه زیاته اندازه کمونستان سردار شول د محبس جنګ یی خوراد مشهور و جنګونو څخه دی چی په هغه کی د محبس برج دراکټ په واسطه و ړیده او یوتانګ د دشمن له منځه ولاړ حاجی لالک په زیاتو جنګونوکی ښه په میرانه برخه اخستی چی هغه جنګونه عبارت دی له مالجات ، د محبس حمله ، د سنګسار جنګ ، د پنجوائی جنګ ، د شاولی کوټ جنګ ، د زنګاوات جنګ ، لنډه داچی نوموړی زرورو په ۳۵۰ جنګونو کی برخه اخستی وه او زیات غنیمتونه یی په هر ځای کی ترلاسه کړی و اوبه اخیرکی دی هم خپله د ملحدانو پخوا په

۱۳۶۱-۸-۲ نیټه د شهادت لور مقام ته و رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

شهید ورور هدایت الله "کوچی" د ګل رحمن زوی چې په کوچی مشهورو په ۱۳۳۹ هـ. ش کال کې دلغمان ولایت د عزیز خان کټ د امین آباد کلی په یوه دینداره کورنی کې زیږیدلی لمړنی زده کړه یې دننګر هار په یوه لیلیه ښوونځی کې شروع اوپه ۱۳۵۳ هـ. ش کال له نومورې ښوونځی نه فارغ او دبې‌سودو د مهدی صاحبزاده په منځنۍ ښو و نځی کې شامل او وروسته په ۱۳۵۶ هـ. ش کال کې دننګر هار لیسې ته لاړ.

هدایت شهید په ۱۳۵۹ هـ. ش کال د خدای (ج) د دین دلورو لوړه خاطر له خپلو مجاهد و ورو نو سره د "تورغر" په جبهه کې په عملی جهاد لاس پورې کړ او وروسته بیاد مهمندری حوزې ته لاړ دنیکو اخلاقو ، پوره ثبات او تقوی خاوندو.

له څلورو کلو مسلسل جهاد نه وروسته په ۱۳۶۲-۵-۲۳ هـ.ش د کار ملی ملیشی او مجاهدینو ترمنځ په یوه نښته کې چې دری ساعته بی دوام در لود نو مورې ورور د شهادت لور مقام ته ورسید.

(از لله وانا الیه راجعون)

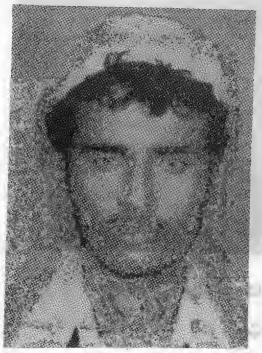

شهید ننګیالی د غلام سخی خان څوی پد "۱۳٤۰" هجری کال کې دننګر هار ولایت د سرخرود په والسوالی کې د سیدان فولادی په کلی کې زیږیدلی دی نومورې په اوه کلنی کښې د سیدان فولادی په ابتدائیه ښو و نځی کښې شامل شو د ابتدائی دورې د ختم‌څخه وروسته د فقر الله په لیسه کښې شامل اوزده کړه یې پیل کړه نومورې دور کتوب څخه دښه فکر خاوند او د اسلام د دین پتنګ و د دینی علومو سره بی ډیره مینه او علاقه درلوده دلیسې په دوره کښې داسلامی نظریې کلک حامی اوله مسلمانانو سره اوږه په اوږه په مخفی او عملی توګه په فعالیت بوخت و کله‌چه د کمونسټی دهری حکومت ټغر په افغانستان کښې په خپرید و شو نومورې خپل تعلیمات د یو ولسمې ټولګی څخه نیم ګړی پر یښودل اود کفر او الحاد په مقابل کښې پې‌پ «۱۳۵۸ هـ. ش کال» مسلحانه مقدس جهاد پیل کړ چه په نتیجه کې د تورغره د جبهه یو فعال اوتکړه مجاهد وګرځیده نومورې دیولړفعالیتونو په مسلسله کښې په «۱۳۵۹» هـ. کال کښې د ملحد دولت لخواد تودغره په جبهې کښې ونیول شو او دزندان توږو کوټو کښې واچول شو. له ۷ میاشتو وروسته دزندان څخه خلاص شو د الله لوی فضل او احسان وچه لومورې ته بی دزندان په موده کښې صبر او استقامت په نصیب کړی و شهید ننګیالی چه داسلام د عاشقانو له ډلی څخه و د کور ناستی ورته مزه ورنکړه بیایی د و ینی څښونکی کمونیزم په مقابل کښې په جهاد لاس پورې کړ او دنورو مجاهد و وروڼو سره اوږه په اوږه د کفر په مقابل کښې جنګیده ډیر خلقیان ، اوپر

چمیان بی جهنم ته ولیږل کهچه د نومورې ګروپ دسرخرود په ولسوالی حمله وکړه د ملیشې لخوا محاصره شواوله ډیر مقاومت څخه وروسته له څوتنوملګرو سره په ۱۳۶۱-۱-۱۹ دپنجشنبې په ورځ په شهادت ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید عبدالغفار د میرزا محمد زوی چې په ۱۳۱۷ هـ ش کال د ننګرهار ولایت د سره رود ولسوالی د کاکو خیلو په کلی کی زیږیدلی اوپه هغه ځای کی او سید لی و کله چې په افغانستان کی د سره استعمار وریځې راخورې شوی له خپل وطن څخه بی په ۱۳۵۹ کال پاکستان ته هجرت وکړ اودنو موړی دوه زامن په وسله وال جهاد کی د امپر یالیزم په مقابل کی په عملی توګه برخه واخیسته اوتر اوسه پورې جنګیږي.

شهید عبدالغفار په ۱۳۶۲ کال د روژې په شلمه نیټه کاله چې خپل کلی ته ولاړ هلته ددهرې رژیم په پوځي عملیاتوکی د ۵۵ کلنی په عمر ددرې تنو نورو سره یوځای د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید سلطان عزیز د شا محمود خان زوی د نادر کوټ د هیبت خیلو د کلی او سیدونکی ؤ په ۱۳٤۰ کال کی دنا درکوټ د منطقی په ذکر شوی کلی کی زیږیدلی ؤ شهید سلطان عزیز خپله لمړنی زده کړه د نادر کوټ په متوسطه کی سرته ورسوله. او د ثانوی تحصیلاتو لپاره د ننګرهار و لایت د زراعت لیسی ته ولاړ کله چې له دولسم ټولګی څخه فارغ شونو په افغانستان کی ملحدان قدرت ته ورسیدل شهید سلطان عزیز په هجرت مجبور شو او هجرت یی و کړ خوسوده وروسته دخپلو مجاهدینو وروڼو سره یوځای جهاد ته ولاړ د څلور کاله مسلسل جهاد څخه وروسته په ۱۳٦۲-۲-۲٦ نیټه د باریکاب د تانی ترځنګ د دښمن لخوا د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

انا لله و انا الیه راجعون

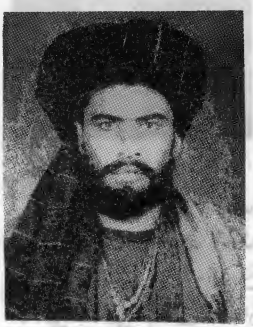

شهید ولیداد د حاجی فضل محمد خان زوی د کندهار د ولایت د بولدک ولسوالی او سیدونکی ؤ په ۱۳۵۷ کال بی په جهاد شروع و کړه اوپه ۸-۲-۱۳٦۲ نیټه د دوراهی په جنګ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید

انا لله وانا الیه راجعون

شهید عظیم خان، شهید حکیم خان او شهید بهادر خان د جمعه خان زامن د پکتیا ولایت دزرست ولسوالی او سیدونکی اوپه یوه متدینه کورکی زیږیدلی وو کله چې دسوسیال

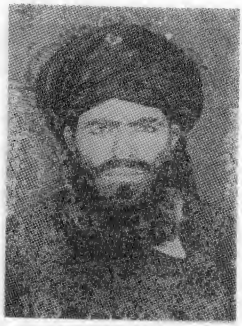

امپریالزم نوکرانو د افغانستان دخاوری سیاسی قدرت ترلاسه کړ نوموړی دری واړه وروڼه راپورته شول اوپه جهاد یی شروع وکړه چی له یوه سره چکنګ ټوپک له ہل سره زنګ و هلی توره او له دریم سره تبرو .

دوه کاله اولس میاشتی یی په پوره ایمانداری جهاد و کړ کله چی په ۱۳۵۹ کال د دلوی دمیاشتی په نهمه نیټه ملحدانو د اسلام د ننګیالیومجا هدینو دخفه کولوپه غرض دستری قوی سره دزرملی ولسوالی په طرف حرکت وکړ د موزو په سیمه

کی دری واړو وروڼو له نورو مجاهدینو سره په قوه باندی حمله وکړه ددری ساعته جګړی څخه وروسته خدای بښلی دری واړه وروڼه د شهادت لوړ مقام ته و رسیدل .

(اناالله وانالیه راجعون)

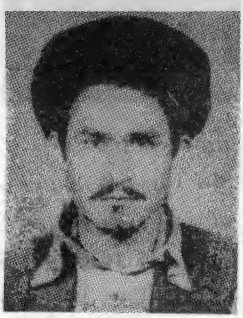

شهید عبدالله جان د حاجی بختیار زوی د کندهار ولایت د بولدک ولسوالی دپیرو قلعچه اوسیدونکی ؤ نو موړی وروړیو زړور مجاهد او د پوره ایمان خاوندو کوم وخت چی افغانستان کی ملحدان قدرت ته ورسیدل په مسلح جهاد یی لاس پوری کړ چی بالاخره په ۱۳۶۱-۳-۲۵ نیټه د شهادت مقام ته ورسید .

انا لله و انا الیه راجعون

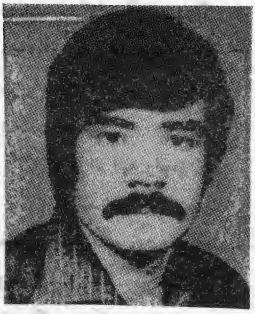

شهید وروړ سید رحیم (اپزدخدا) د حاجی سید دین محمد زوی دپکتیا ولایت گردیز دسادات شاه افضل په کلی کی زیږیدلی خپل ابتدائی تحصیلات یی دگر دیزد عبدالحی په لیسه کی تردولسم تولګی پوری سرته ورسول څرنګه چی نوموړی وروړ دتینګ ایمان او کلکی عقیدی خاوندؤ نو په ۱۳۵۷ کال کی دکمونستانو لخوا وینول شو اوزندان ته یووړل شو دزیات تکلیف څخه و روسته کله چی دزندان څخه خلاص شو نود ملحدانو په ضدیی وسله وال جهاد پیل کړ چی بالاخره په ۱۳۵۸-٤-۳۱ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

فرمانِ الٰہی

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

ان اللہ اشتری من المؤمنین انفسھم واموالھم بان لھم الجنۃ ط یقاتلون فی سبیل اللہ فیقتلون ویقتلون ق وعدًا علیہ حقا فی التورٰۃ والانجیل والقرآن ط ومن اوفی بعھدہ من اللہ فاستبشروا ببیعکم الذی بایعتم بہ ط وذالک ھوالفوز العظیم ۝

(التوبۃ : ۱۱۱)

ترجمہ

ہر آئینہ خداوند خریدہ است از مسلمانان جان ایشان را و مال ایشان را بعوض آنکہ ایشان را باشد بہشت جنگ می کنند در راہِ خدا پس می کشند و کشتہ می شوند وعدہ بیکہ لازم است بر خدا بہ تحقیق در توریت و انجیل و قرآن و کیست وفا کنندہ تر بعہد خویش از خدا پس شادمان باشید باین فروختن خود کہ معاملہ کردید بان و اینست پیروزی بزرگ ۔

شهید راز محمد جان د اختر محمد زوی د کندهار ولایت د سپین بولدک ولسوالی د ډیری او سیدونکی و نوموړی ورور خپله اسلامی وظیفه په ښه شان سرته ورسوله اوبه اخیرکی دیو ګل جهاد څخه وروسته په ۱۳۶۱-۳-۲۵ نیټه د شهادت درجې ته و رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

شهید رحمت الله د حبیب الله زوی دروزګان ولایت د کیز آب د ولسوالی اوسیدونکی نوموړی ورور ابتدائی تحصیلات د کیز آب په ولسوالی کی سرته ورسول . او خپل نور تحصیلات بی د بغلان ولایت په لیسه کی تریوولسم ټولګی پوری ترسره کړل دملحدانو دراتګ سره سم یی په وسله وال جهاد لاس پوری کړاو د غزنی ، روزګان ، قلات او کندهار په منطقوکی بی اسلام دښمنه روسانوته درانه تلفات واړول چی بالاخره په خپله هم د شهادت لوړ مقام ته و رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید محمد رحیم خان د عبدالکریم زوی د کندهار ولایت د بولدک ولسوالی د شیخ عثمان د کلی او سیدونکی و دروسانو دراتګ سره بی مسلح جهاد شروع کړ چی بالاخره په شهادت ورسید .

انا لله و انا الیه راجعون

شهید سردار محمد د حاجی عبدالقادر زوی د هلمند ولایت دګرشک د ولسوالی او سیدونکی و د کمونستانو په ضدیی وسله وال جهاد شروع کړ او بالاخره په ۱۳۶۱-۱۱-۱ نیټه

کی د شهادت لوړی درجی ته و رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور نقره الدین د مرحوم رسول شاه زوی د منګلو د موسی خیلو د زورکوټ دزانده میلی په کلی کی زیږیدلی ؤ تراوم ټولګی پوری بی خپل تحصیل د زورکوټ په منځنی ښوونځی کی سرته ورسول او داقتصادی مشکلاتو له کبله عربی هیواد وته لاړ اوکله چی په افغانستان کی ملحدان قدرت ته ورسیدل نو نوموړی ورور هم د باطل او طاغوت سره د مقابلی په منظور بیر ته وطن ته راغی او په مسلح جهادی پیل و کړ

څرنګه چې نوموړی ورور دټینګ ایمان او کلکې عقیدې خاوند وُ لودخپلې زړور تیا پد اساس هغه ته د قوماندانۍ وظیفه و سپارل شوه اوپه ډیر اخلاص سره یې د حضرت عمر فاروق په جبهه کې جهاد وکړ چې پدې منطقه کې یې زیات کمونستان له منځه یو وړل او خپلهداولس خلک هم دلو موړی ورور څخه زیات خوشحاله وُ بالاخره دېنځه کاله مسلسل جهاد څخه وروسته د دستې بم په زریعه د دښمن لخوا سخت زخمی او تقریباً لس ساعته وروسته د شهادت لوړی درجې ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید عبدالستار د سلطان محمد زوی د گردیز او سیدونکی تحصیل یې ترد ولسم ټولګی پورې د عبدالحی په لیسه کې سرته ور سول د ملحدانو دراتګ سره سم یې په وسله وال جهاد پیل و کړ او د خپل ژوند تر روستۍ سلګی پورې د کمونستانو په ضدو جنګیده او بالاخره د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور حکیم خان مشهور په خچن د جمعه خان زوی د سلطان خیلو د جبهې یوتکړه او سرتیری مجاهد و په ۱۳۵۸ کال یې په وسله وال جهاد پیل وکړ د لوګر او پکتیا په ولایا تو کې یې د جهاد مقدسه وظیفه سرته و رسوله. او د شهید علی زی دمې سنیال په توګه یې وظیفه اجرا کوله د خاڼې میدان په سیمه‌کې د دښمن لخوا محاصره شولو موړی ورور تر اخیری سلګی پورې و جنګیده ۱۳ تنه د ملحد انو نوکران یې له منځه یوړل او خپله هم شهید شو.

(اناالله وانااليه راجعون)

سلطان محمد شهید فرزند قربان محمد مسکونه قریه نو آباد قریه مرچ ولسوالی راغ ولایت

بدخشان بتاریخ ۱۳۶۰ ۹ - ۵ بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانااليه راجعون)

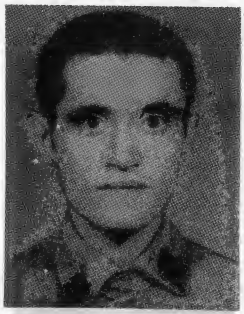

ملا عبدالاحد فرزند محمد ابراهیم باشنده قریه‌پیتاب بدخشان که در سال ۱۳۵۹ در سنگر خونین جهاد در کجی خم یفتل بدخشان در وقت عملیات بالای روسها بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانااليه راجعون)

محمد طلب مسکونه قریه شرم ولسوالی سرپل ولایت‌جوزجان یکی از مجاهدین باشهامتی بود که علیه‌قوای اشغالگربه مقابله برخاست وضربات کو بندیی برپیکر کفر

وارد ساخت ، تااینکه بحیث توماندان مجاهدین تعین گردید و بالاخره دریک نبرد خونین علیه قوای کفر بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانااالیه راجعون)

شهید ورور محمد ولی د گل محمد زوی د کندهار ولایت د دند ونسوالی او سیدونکی ؤ په ۱۳۵۷ کال بی په جهاد شروع وکړه دتهنګ عزم خاولد ؤ په زیاتو جنګو کی بی د مسلمانانو وروڼو سره یوځای برخه اخستی وه بالاخره په ۱۳۶۱-۳-۲۵ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

ظریف خان شهید فرزند محمد

رسول مسکونه ولسوالی ازره ولایت لوگر که بتاریخ ۱۹ - ۵ - ۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانااالیه راجعون)

داکتر حلیم خان شهید (د داکتر میاکل) یکی از مجاهدین ورزیده سنگر هایی پر خون جهاد بود که بتاریخ ۲۵ - ۱۱ - ۱۳۶۱ دریک برخورد شدید با قوای متجاوز ، بعد ازکشتن یک عدهٔ آنها ، خود نیز بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانااالیه راجعون)

غیاث الدین شهید فرزند سراج الدین باشنده کندز مارمل

مزار شریف که در یوم عید قربان سال (۱۳۶۰) بدرجهٔ شهادت رسید

(اناالله وانااالیه راجعون)

قاری سید اکبر «فرقانیار»

فرزند عبدالرشید با شنده ولسوالی قره باغ ولایت غزنی در سال ۱۳۳۷ه.ش متولد شد ، او بعد از تحصیلات دوره ابتدائی شروع بحفظ قرآن کریم نمود و بعد از آن مصروف آموختن کتب فقه ، صرف، نحو و تفسیر گردید . باروی کار شدندن کودتای ثور دست بجهاد مسلحانه زده بعداز مدتی جهاد ، بالاخره بتاریخ ۱۵ - حمل ۱۳۶۲ دریک نبرد شدید باقوای کفر بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانااالیه راجعون)

شهید مبارز استاد چی اصلی نوم یی عبدا لظاهر استاد د حاجی نبو خان زوی دهلمند ولایت د با با جی د منطقی دلوی مالده د کلی او سیدونکی ؤ نوموړی ورور د اسلام دلاری یو تکړه مجاهدوپه زیاتو جنگونو کی یی برخه اخستی وه اوبه خپله هم په هغه جگړه کی چی د با با جی په سیمه کی د مسلمانو او ملحدانو ترمنځ و شوه په شهادت و رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

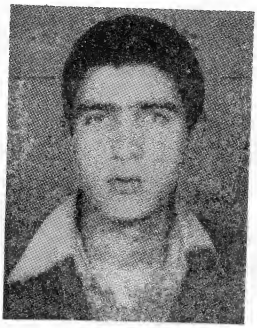

سید صابر شهید فرزند خواجه محمد مسکونه گذر مارمل مزار شریف که از طرف دولت ملحد بدرجه شهادت رسید .

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

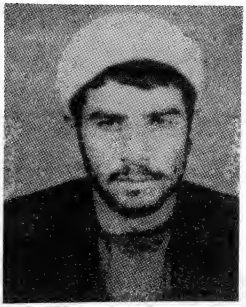

شهید جان محمد د کندهار ولایت د سپین بولدک ولسوالی و پیرو قلمچه او سیدونکی ؤ نوموړی ورور روسانوته زیات تلفات اړولی او خپله هم د کاکی عقیدی خاوند ؤ په ډیرو جنگونو کی یی اشتراک درلود په نتیجه کی په ۱۳۶۱-۳-۲۵ نیټه دشهادت درجی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

محمد سلیم شهید مسکونه ولسوالی سنجارک ولایت جوزجان

(انالله وانالیه راجعون)

عزت الله شهید مسکونه ولسوالی سنگ چارک ولایت جوزجان

(انالله وانالیه راجعون)

ملا عاشور محمد فرزند برات محمد مسکونه قریه برراغ ولسوالی راغ ولایت بدخشان در سنگر پر افتخار جهاد در سال ۱۳۵۹ هـ ش بدرجه شهادت رسید .

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

محمد لطیف شهید مسکونه ولسوالی سنگ چارک ولایت جوزجان . (انالله وانالیه راجعون

دورور په نوم

ور ورکیه در دلری احساس لری رنځونه لری
بیشکه ته هم سره زخمونه پر هارونه لری !
ستابر سرځیری ګریوان نه انګیر لای شمه
چی خورېدن ځیګرکی د سکروټو انګارونه لری
زه در پوهیږم ستا کوټلی شونډی تل وینمه
خوار چنغړک کی د سلګو تاوده آهونه لری
ستا دا خچنی ژړیدلی سترګی هسی وایی
چی په لیمو کی د تو دو او ښکو رودونه لری
خوګوره واردی خطا نکړی د دردونو آشنا
په غرور غوکی د ټکرو تیدکونو آشنا
آشنا د دی منزل اغزنی مارکونډنی لاری
زما او ستا د بدو ورځوشاهدی ورکوی
دغه په سروینو کی لت پت او رنګین پاګونه
زمونږ له وینو خپل تاریخ ته مهمانی ورکوی !
آشنا په دغه معرکه کی خو زمونږ لښکر دی
چی دیر بیدریغه د کګرو قربانی ورکوی !
سپیدی چا و دلی دی سهار به شی رنځوره آشنا
ځلانده لمر به تاریکوته روښنایی ورکوی
د توری شپی دا تور نوبت به سباؤن ونیسی
بهار به راشی سره غوتی به زړه چاودون ونیسی
وروره ربښتیا وائی چی دغه د ربړونو منزل !
له بی احساسه بی دردانو سره نه لګیږی
د شهیدانو په سرو وینو دا رنګینه جاده
پاسته پالنګ کی سرو شونډانو سره نه لګیږی
ملګری داد سرښندونو قربانو لاره ده
منم د عیش له چنګوټیانو سره نه لګیږی
دغه سپیره دغه ببره او پمنه څیره
خدا یرو د نفس له بندګانو سره نه لګیږی
جانا نه ښه ده چی لږ نورهم سر ببر غوندی شو
قسم په خدای دی چی آخر به بختور غوندی شو

درد او احساس چی در سره وی بس پروا مه کوه
د ایمان نور دی د منزل په مخ رڼا جوړوی
دا توری شپی د سپیده داغ به وړاندی تاب نلری
قافله مخکی ځی اوس ناوی د سباجوړوی
د آفق سرو څټو ته وګوره بیوز له آشنا
د خلاصون هیله د آسمان په مخ خندا جوړوی
زمونږ بری یو محتوم امردی کار به یومونږ
ګوره نصرت موقد سوکی مشعولا جوړوی
څه چی سباته د بری په لور قدم پورته کړو
له خوار ملت نه د المبه د جهنم پورته کړو

محمد نعیم «تائب»

ربښتیا خبر ده

وارده زلمیه ! یوربښتیا خبر ده
د خندا لنده ، د ژړا خبر ده

که خاندی خاندی دی بی درده خلک (!)
داد درد سنود حیا خبرده

چی بی پرون لاوینی ستاز بیښلی
هغو ته دا خبر بی ځ خبر ده

چی د یورپ په چرت کی تللی خمار
هغوته داد نخښیدا خبر ده

چی نه اسلام او نه عفت پیژنی
دی څنګلی ته دسکا خبرده

یوځلی بیا و ایمه وینږ شه ورورہ !
په خلاصو غوږو و واوره دا خبرده

غلیم دی کور باندی یرغل کړی ده
دیر غلګرو په سلا خبرده

غواړی چی‌دین اوهم‌وطن دی چورکړی
داد ښکیلاک نه دلیدل خبر، ده

لاس یی دی سره د تاورور په وینو
وینی یی خپله نه چی زما خبرده

ددی ظالم دښمن ګمان وداسی
چی داد پتی د سودا خبرده

پاڅه توپک ته دی لاس وغزوه
د نام و ننګ او د دفاع خبر ده

تونو ته و وایه را پاڅی پسی!
نه چی یو ازی داځما خبر ده

د انقلاب ـ انقلاب تندر جوړکړی
نده دپټی دار سوا خبرده

شاړی ابادی یی په وینو رنګ کړی
داد رسول ﷺ او د الله (ج) خبر ده

بیابه د تاله توری واخلی عبرت
پوه به کړی څان چی دا بیجا خبرده

دا سره ښور مخی به پیانه وینی ته
او نه همدا چی د "هورا"، خبرده

ګوره مسلمه ! ده دژوند مسئله
واوره "تائب" نه چی زیبا خبر ده

د انقلاب ګازی

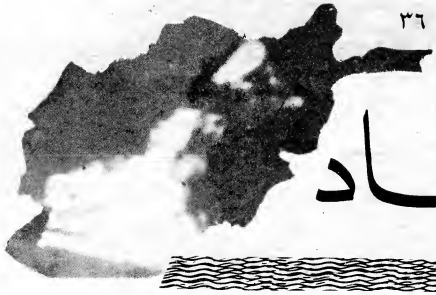

اخبار جهاد

اژانس مجاهد کابل :

گزارشات واصله از ولایت کابل حاکیست که پاسداران اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در اوایل ماه سنبله بالای قرارگاه نظامی دولت ملحد در منطقه ده میانه پراچی ولسوالی پغمان دلیرانه یورش برده در نتیجه ۲ تن افراد کارملی را به هلاکت رسانیده و یکمیل ماشیندار پیشه را از دشمنان به غنیمت گرفته اند . قرار یک گزارش دیگر سربازان انقلاب اسلامی افغانستان بتاریخ ٥ سنبله در منطقه چشمه بلبل ولسوالی پغمان بالای یک پوسته نظامی رژیم کارمل حمله آور شده نتیجتاً یکنفر آمر سیاسی دادن یك عراده تانک محاربوی و یک عراده موتر نقلیه عتب نشینی اختیار کردند .

علاوتاً در جریان این بر خورد مجاهدین توسط مین لو له گازی را که از افغانستان به شوروی کشیده شده تخریب نمودند و به این ترتیب دشمن توسط عملیات چند جانبه به شکست مواجه گردید .

سپاهیان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان بتاریخ ۲۳ - ٦ - ٦۲ در مسیر سرک کابل کند هار در منطقه چوکی ارغندی بالای ملحدین حمله نموده در نتیجه ۲٥ نفر افراد دشمن را اسیرو ٥٠ میل کلاشینکوف و یکمیل زیکویک دو میل هاوان وسط را معه مقدار زیاد مرمی به غنیمت گرفتند .

همچنان در عملیات ۲۱ - ٦ - ٦۲ که بالای سه پوسته ولسوالی پغمان صورت گرفت ۲۰ تن سربازان کارملی هلاک و پوسته هایشان به اتش کشیده شد . و در حمله ایکه بالای پوسته خواجه مسافر صورت گرفت هفت تن افراد دشمن هلاک وهشت نفر دیگر شان با سلاح های دست داشته به صف مجاهدین مؤمن پیوستند . درین عملیات دو عراده تانک زرهپوش دشمن نیز توسط فیر راکت منهدم گردیده است .

آژانس مجاهد لوگر :

یک را پور دیگر حاکیست که جان برکفان راه حق در ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر بتاریخ ۲۳-٦-٦۲ طی یک حمله دلیرانه خویش بالای قوای روسی تقریباً چهل تن از افراد روسی را به هلاکت رسانیده و بیست و پنج تانکر تیسل و موتر نقلیه مهمات دشمن را به اتش کشانیده اند .

دشمن زبون و شکست خورده بخاطر جبران تلفات خود بر قریه های مردم بی دفاع مناطق کتب خیل و محمد آغه تقریباً ٦۰ عدد بم ناپالم را فروریخت که بر اثر ان چندین واحد مسکونی به کلی از بین رفته و به زراعت مردم این منطقه خسارات فراوانی وارد گردیده است .

این بمباران تقریباً ۱٥ روز دوام داشت و طبق یک احصائیه در حدود (۱۲) نفر از اهالی این مناطق به شهادت رسیده اند .

اژانس مجاهد پکتیا :

د پکتیا ولایت د خوست په واسوالی کی د افغانستان د مجاهدینو د اسلامی اتحاد د پیاوړ و

مجاهدینو د تازه بریالیتوبونو او د کارمل د ملحد حکومت د لوی شکست په هکله رپوټ را رسیدلی دی وایی چه د پکتیا د خوست د ولسوالی (۵۹ غنم د ۳۰۰ تنو سربازانو او افسرانو سره د حق دلاری مجاهدینو ته تسلیم شو .

د نومورې غنم څخه (۱۰) میله لوی توپونه (۲۰) میله د هشک - (۵۰) میله زیرکی ماشیندار - (۱۰۰) میله سل ډزی (جی - ام - ال) (۲۰۰) میله مختلف النوع توپک او (۲۱) عرادی لوی او واړه موټر ونه د خدای د لاری مجاهدینو په غنیمت اخستی دی په رپوټ کی ویل شوی چه په دی غنمو کی ملحد کمونستان د مجاهدینو د بی ساری جنگونو او کامیابیو له امله وار خطا او وتښتیدل متباقی ۶۰۰ تنه مجاهدینو ته تسلیم او اوس د مجاهدینو له فرماندهی سره سم د کارمل د ملحد حکومت او روسی پوځونو پرخلاف اسلامی مقدس جهاد ته ادامه ورکوی .

اژانس مجاهد بغلان :

گزارشات و اصله از ولایت بغلان حاکیست که مجاهدین حوزه مصحف در طول برج گذشته در منطقه فابریکه قند و بالا دوری بالای قوای اشغالگران روسی حمله نموده و به تعداد سی و یک نفر روسی و پانزده نفر سربازان کارملی را هلاک نموده اند .

همچنان دربن در گیری شش عراده تانک بردیم و سه عراده تانک زرهی دشمن را حریق نموده اند ، دربن در گیری دو نفر از برادران مجاهد بدرجه عالی شهادت نائل گردیده و پانزده نفر شان جراحت خفیف برداشته اند ، و یک میل اسلحه خفیف و یک تعداد مهمات طور غنیمت بدست مجاهدان افتاده است .

اژانس مجاهد فراه :

طی یک در گیری شدیدی که بین مجاهدین و دشمن اسلام در ولسوالی گلستان ولایت فراه بوقوع پیوست سه دستگاه تانک های محاربوی وسه عراده موتر نفر بر دشمن منهدم و ۲۷ تن وطنفروشان کارملی به هلاکت رسیدند .

منبع مینویسد که در جریان این در گیری ۶۱ میل سلاح مختلف النوع منجمله یکپایه زیکا و یک و یکپایه ماشیندار ثقیل دشمن طور غنمیت بدست مجاهدین افتاده است .

این برخورد هنگامی صورت گرفت که قوای ملحد اقدام به یک حمله وسیع بالای ولسوالی مذکور را نمودند .

اژانس مجاهد کندز :

از ولایت کندز گزارش میرسد که مجاهدین قهرمان حوزه سلمان فارس (رض) در ماه گذشته در مسیر کندز شیر خان بندر بالای یک کاروان روسی حمله نموده د و عراده تانکرا توسط فیرراکت منهدم سر نشینان انرا به هلاکت رساندند .

علاوتاً در کوچه چهل دختران مرکز کندز به اثر در گیری افراد ملحد با مجاهدین ده نفر ملحدین نیز به هلاکت رسیده و موضع دشمن را بکلی از بین برده اند .

همچنان در طی همین ماه یک تعداد افراد روسی برهنمائی کارملی های و طنفروش بخاطر تلاشی داخل قریه زرخرید ولایت کندز شدند که با مقاومت مجاهدین و اهالی مواجه گردیده به اثر مین گزاری مجاهدین دو عراده تانک زرهی دشمن حریق و بیست نفر افراد دشمن به هلاکت رسیدند .

دایمان نعش ...

مؤمن انسان بی لری نه گنی ، د هغی مقاومت ترنورو دنیا یی پیښو زیات وی او هغه یواځی همدی پیښی د نورو پیښو ، مصیبتونو پرگالو مصروف ساتلی وی .

خونین کفنان راه حق

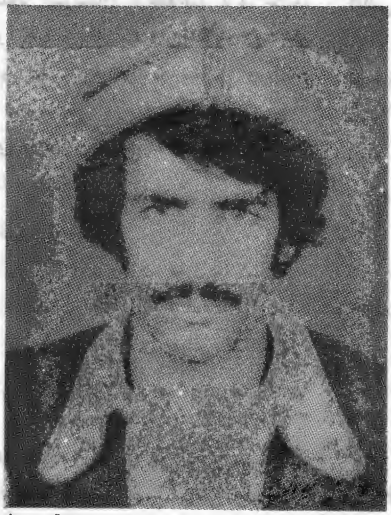

ضیاء الحق شهید

شهادت در راه خدا(ج) و بخاطر اعلای نام الله وحاکمیت قرآن در روی زمین یکی از نعمات بس بزرگی است که خداوند (ج) نصیب بندگان نیک و صالحش میکند.

آری ! برای آتعدهٔ بنده های مومن که در عهد و پیمان شان با خدا(ج) از دیگران پیشی گیرند وبا نثار جان وریختاندن خون شان در راه تحقق اسلام زندگیساز و محوه هرگونه ظلم وفساد از روی زمین ، مبارزه و پیکار کنند.

یکی از لاله های آغشته بخون شهادت که بر فراز میهن مارسته وافق روشن انقلاب مارا با خون گرمش گلگونتر ساخته است ، ضیاالحق شهید است ، او فرزند رحمت شاه در سال ۱۳۳۶ هـ.ش در قریه یی بنام نخچی چاه در غوث ولسوالی تجراب در کنار سلسله جبال فلک سای هندوکش دریک فامیل متدین و مسلمان چشم بجهان کشود.

او با فراگیری اخلاق حسنه اسلامی و تعالیم دینی در محیط فامیلی ونزد علمای ما حول و اطرافش ، جوان هدف مند و صاحب دعوتی میشود. باوقوع کودتای منحوس ثور وبقدرت رسیدن جواسیس روسی ، در پکابل دست بفعالیت سری علیه حکومت ملحد می زند ، ولی افشاء میشود واورا دستگیر میکنند و زندانی میسازند. بعداز رهایی از زندان به کشور اسلامی پاکستان مهاجر

میشود. بعد از گذشتاندن مدتی مهاجرت بهمراه بلال «نیرم» قوماندان ورزید و با شهامت و خارنوال پشیر خان شهید عازم ولایت پروان گردید ودر ماه مبارک رمضان ۱۳۵۸ هـ.ش در فتح ولسوالی نجراب و علاقه داری اله سای تگاب سهم فعال میگیرد ویک تعداد خلقی های جانی و وطن فروش را به سزای اعمال شان می رسانند. او بعد ازین به صفت یک چریک ورزیده و با جرئت عرض اندام میکند و محبوب همه مجاهدین و قوماندانان میشود وهرروزیکه از زندگی اش میگذرد اورا در راه مبارزه و هدف بانشاط تر و فعال تر میسازد.

در خزان سال ۱۳۵۸ دوباره به پاکستان مهاجر شد و بعد از گذشتاندن مدتی به اثر درخواست مقام رهبری با (۹۰) نفر از مجاهدین ولسوالی نجراب تحت قوماندانی تورن عبیدالله خان شهید عازم جبهه شیگل واسمار میشود و مدت سه ماه در آنجا جهاد میکند.

درین مدت جرئت و دلاوری اومایه افتخار برادران همسنگرش بود ، چنانچه بگفته مجاهدین همراهش زمانیکه قوای وحشی روسی که از پشتیبانی (۹۰) فروند طیارات جنگندهبرخور دار بودند ، منطقه شیگل راتحت حمله قرار دادند ضیاءالحق نه تنها عقب نشینی نمیکند بلکه در پهلوئ انجینر عزیزالرحمن شهید که مسئول زیکویک دای مجاهدین بود ، قرار میگیرد و با تفنگ شل دز خود بدون داشتن سنگر مستحکم و سپر در مقابل طیارات شلیک میکند - بعد از چندی معه گروپ مجاهدین به پشاور می رود و در برج ثور سال ۱۳۵۹ عازم زاد گاه آبائی خود (ولسوالی نجراب) میگردد در وقت فتح ولسوالی نجراب برای بار سوم که بتاریخ ۱۸ جوزا ۱۳۵۹ صورت گرفت اشتراک می ورزد.

این جوان پر تحرک و هدفمند بعدازین علاوه برمصروفیت های نظامی درکنار مولانا غلام جیلانی شهید اولین امیر عمومی جبهه الفتح که یکی از اعضای فعال وبرجسته تحریک اسلامی کشور بحساب می رود ، قرار میگیرد ، مردیکه اسلام نجاتبخش در زندگی اش حاکم است شخصیتیکه تلاش همیشگی اش را تربیه افراد مسلمان و مؤمن تشکیل میدهد ، مجاهد نستوایکه در راه دعوت ومبارزه هر گونه مشکلات و شدائد را تا سرحد شهید شدن با صبر و حوصله کامل متحمل میشود.

آری ! مولانای شهید اکثر وظایف مشکل و عملیات چریکی را به ضیاء الحق می سپارد او نیز با نظم وانضباط و اطاعت اسلامی که خاصه شخصیتش بود ، وظایف محوله را بدون کم و کاست در اسرع وقت انجام میدهد و درمیان مردم منطقه محبوبیت خاصی پیدا میکند.

ضیاءالحق در دین برادران مجاهد و مبارز مقام ارزنده ئی داشت ، از اخلاق نیکوی اسلامی برخوردار بود ، توکل به خدای بزرگ (ج) و نهراسیدن از غیر خدا ، دلیری وشجاعت وانعطاف ناپذیری در برابر سازش های غیر اسلامی با خود فروختگان و بقایای دولت های فاسد گذشته از صفات ممیزه او بود .

با این صفات نیکو بالآخره موصوف بتاریخ ۲۰-۵-۱۳۵۹ بمقام والای شهادت نایل میشود.

(انا لله وانا الیه راجعون)

روحش شاد - یادش گرامی باد .

مرحوم عبدالغیات پسر حکم الدین در سال ۱۳۲۵ هجری شمسی دریک خانواده متدین قریه ناصری انگور باغ مرکز ولایت کندز متولد گردید ، در سن هفت سالگی تحت تعلیم وتربیه دینی گرفته شد و بعداً به نسبت

بسم الله الرحمن الرحیم

د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد نشراتی ارگان

د ۱۴۰۳ هـ ق کال د ذیحجی میاشت دولسمه گڼه

نیولیک

گڼه	مضمون	مخ
۱	مهاجر	٤
۲	د عمل مکافات	۸
۳	تربیهٔ اولاد	۱۰
٤	د اسلام نقش	۱۲
٥	نمونهٔ از نحل ...	۱٦
٦	منلی دعا	۱۸
۷	خودګرایی د	۲۰
۸	د جهاد دسره سنګر	۲٦
۹	اخبار جهاد	۳٦
۱۰	خونین کفنان	۳۸

زمونږ شعار

د خدای رضا زمونږ هدف دی.

حضرت محمد صلعم زمونږ رهبر دی.

قرآن کریم زمونږ قانون دی.

فی سبیل الله جهاد زمونږ لار ده.

د خدای په لار کی شهادت زمونږ لوړه هیله ده

استقلال زمونږ عزت دی.

شرعی حجاب زمونږ پت دی.

مشکلات متعدد که برایش عاید شد تحصیل را ترک کرده و غرض دریافت رزق حلال به تجارت پر داخت ، بالا خره موقعیکه رژیم دست نشانده روسها در افغانستان بقدرت رسید در سال ۱۳۵۸ تمام امورات متعلقه تجارت وغیره را ترک و جهاد عملی را برآن ترجیح داد وبخاطر کسب رضای خداوند و محوظلم و فساد به جهاد عملی آغاز نمود وبه اشتراک برادران همسنگرش برای اولین مرتبه شش نفر روسها را بعد از دوساعت برخورد شدید به هلاکت رساند و شش میل ماشیندار - کله کوف را به غنیمت گرفت ، موصوف برادران مجاهد راهمه‌وقت‌به‌وحدت و یکپارچگی و همسنگی‌دعوت مینمود

در مقابل برادران ازاخلاق نیک ورویه پسندیدۀاسلامی کار میگرفت او همیشه در گفتارش این ارشاد خدا وند را که میفرماید : «ولا تنازعو افتفشلو و تذهب ریحکم» به مردم گوشزد میکرد و موفقیت و نصرت مسلمین را در تقوا ، عمل نیک و جهاد فی سبیل الله وا نمود میساخت - موصوف مدت چهار سال جهاد عملی را باکمال صداقت و امانت داری به پیشبرد ، او بالاخره بتاریخ اول حمل سال ۱۳۶۲ دریک نبرد خونین‌علیه قوای ملحد

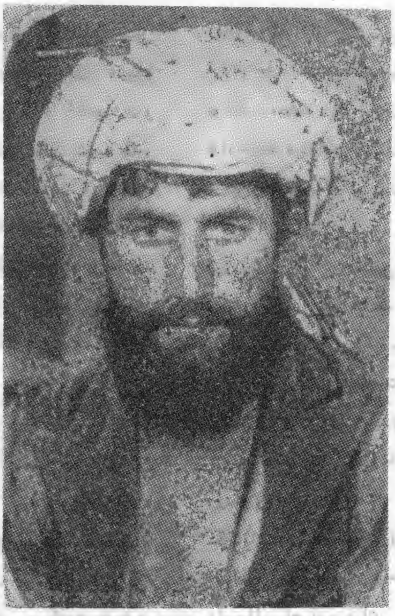

روسی وکارملی واقع در بنا ر خان آباد بافیخ نفر دگر از برادران مجاهد بنام های محمد عوض ، عبدالصمد ، عبدالستار ، سلطان‌محمد و محمد یاسین بدرجه والای شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

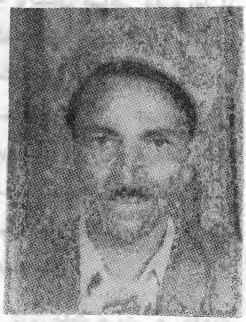

شهید بسم الله خان د صورت خن زوی دپکتیا ولایت دزاړه کوټ ولسوالی د بوجی کوټ اوسیدونکی و د کمونستانو په ضدیی ولسه وال جهاد پیل کړ او د ژوند تر اخیره پوری و جنگید او پخپله هم په ۱۳۶۱-۸-۱۱ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

امین الله شهید فرزند نورالله مسکونه قریه بابه یادگار ولسوالی نهر شاهی ولایت مزار شریف که بتاریخ ۱۵-۱۰-۱۳۶۱ در ولسوالی چهار بولک بدرجه

شهادت نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

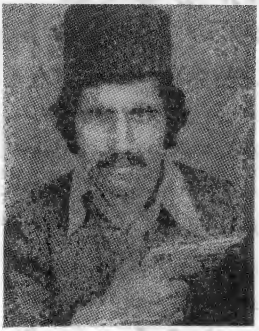

حسن جان شهید فرزند سلیم خان در سال ۱۳۳۸ هجری شمسی در یک خانواده متدین واقع در چار باغ صفا ولسوالی سرخرود ولایت ننگرهار متولد گردید ، نسبت ضعف اقتصادی و مشکلات فامیلی نتوانست تعلیمات خویش را ادامه بدهد.

باروی کار شدن حکومت ملحد ترکی در سال ۱۳۵۸ ؛ در جبهه تور غر تحت قوماندهٔ شهید آدم خان شروع بجهاد مسلحانه نمود او منحیث یک مجاهد با شهامت در جنگ های سرخرود ـ خوگیانی مهمندره ، کامه ، بهسود ، شیوه، دره نور و لغمان اشتراک ورزید بالاخره دریک برخورد رویارویی با دشمن بتاریخ ۱۳۶۲-۷-۵ بدرجه شهادت رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

شهید مولوی محمد آصف فرزند قاضی دولت محمد خان مسکونه قریه خڅوی شپول بابا ولسوالی سروبی ولایت کابل در سال ۱۳۳۶ متولد گردید ، تحصیلات ابتدایی اش را نزد پدرش پیش برد بعداً شامل مدرسه تخارستان کندز گردید ، باروی شدن کودتای ثور در حالیکه محصل صنف ۱۴ بود تحصیل را ترک گفت ومهاجر شدبعد بهمراه مولوی عبدالباق عازم ولسوالی کامه گردید شروع وبجهاد مسلحانه نمود بعداً بهمراه فیصل قوما ندان یکجا شد علیه ملحدین دست بجهاد مسلحانه زد بالا خره بتاریخ ۱۳۶۲-۳-۱۸ دریک نبرد خونین علیه روسها بهمراه فیصل دریک سنگر بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

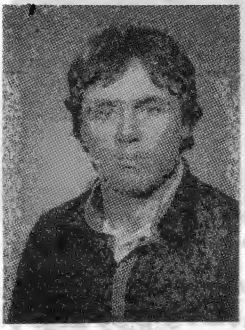

سخیداد فرزند بای محمد مسکونه قریه ماه نو ولسوالی درواز ولایت بدخشان دریک تهاجم وسیع قوای کفر بدرجه شهادت نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

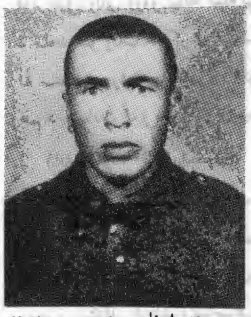

محمد اعظم شهید فرزند عبدالواحد بتاریخ ۸ - جدی ۱۳۶۱ در قریه وخشی ولسوالی کشم ولایت بدخشان بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید تاج محمد د حاجی خیر محمد زوی دننگرهار ولایت د

د ځوګانیو د ولسوالی د زاوی د کلی او سیدونکی خپل تحصیل یی تر دو لسم ټولګی پوری د ملګیار هوتک په لیسه کی سرته و رسول او د ملحدانو دراتګ سره سم یی په وسله وال جهاد پیل و کړ څرنګه چی نومورې وروز د جهاد سره زیاته علاقه درلوده نود خپلی زیاتی زړور تیاله کبله یی د ملحد انو زیات عسکر او ملیشه له مینځه یووړل اوپه اخیر کی دی هم د شهادت لور مقام ته ورسید

(انا لله وانا الیه راجعون)

غلام محمد شهیدفرزند نیاز محمد باشنده قریه قرغز ولسوالی خان آباد ولایت کندز که در سال ۱۳۳۵ متولد گردید ، موصوف تعلیمات ابتدائیه ، ثانوی ولیسه خود را در خان آباد بپایان رساند ، باروی کار آمدن حکومت ملحد ترکی زندانی و بعد از کذشتاندن مدتی زندان از حبس رها و با برادران مجاهد ، پیوست بالاخر در برج حمل سال ۱۳۶۰

در وقت محاصره در منزل شخصی اش بهمراه پنج نفر از همسنگرانش بدرجه والای شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

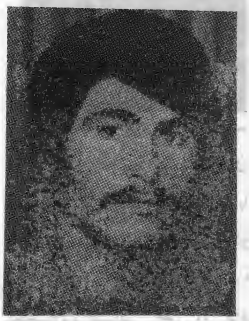

لعل محمد فرزند نیاز محمد مسکونه قریه قرغز ولسوالی خان آباد ولایت کندز درسال ۱۳۳۹ متولد و بعد از اکمال تحصیل دوره لیسه در خان آباد شامل پوهنځی طب لنګر هار گردید ، باروی کار شدن رژیم ملحد ترکی دست به جهاد مسلحانه زد ، بالاخره در شب دهم حمل ۱۳۶۰ در وقت محاصره خانه شان یکجا باپنج نفر از برادران همسنگرشان بدرجه شهادت رسید -

انا لله وانا الیه راجعون

آقا محمد شهید فرزند نیاز محمد

در سال ۱۳۴۳ در قریه قرغز ولسوالی خان آباد ولایت کندز متولد گردید ، او در جریان تحصیل و صنف دهم لیسه خان آباد بود که حکومت ملحد ترکی روی کار شد ، این نوجوان مبارز از تحصیل دست کشید وشروع بحفظ قرآن کریم نمود، در سال ۱۳۵۸ یکی از مامورین حکومت را زخمی و زندانی شد، در وقت شکستاندن محبس کندز ذریعه برادران مجاهد ، از محبس رها و با برادران مجاهد پیوست و دست بجها د مسلحانه زد ، بالاخره درشب دهم حمل ۱۳۶۰ در وقت محاصره شدن منزل شخصی شان بعد از مقاومت مردانه وار با پنج نفر دیگر از برادران مجاهد و همسنگرش بدرجه رفیع شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

بادام گل «امانیار» شهید فرزند جمعه گل مسکونه قریه خواجه امان دره سرخ پارساه ولایت پروان در سال ۱۳۳۷ دریک فامیل متدین تولد شد ، او بعداز فراغت از دارالمعلمین عالی ولایت پروان در قیام مردم علیه حکومت ملحد «ترهکی» اشتراک کرد ، بعداز مدتی مهاجر گردیده در بهار سال ۱۳۵۹ دوباره عازم سنگر های خونین جهاد گردید ـ او در پهلوی جهاد مسلحانه ، مبارزه وسیع فرهنگی را آغاز نمود ـ در شوراه دعوت مشکلات متعددی متحمل شد ولی مردانه وار مقاومت کرد بالاخره بتاریخ ۱۱ - ۱ - ۱۳۶۲ به ارمان والایش که همانا شهادت در راه خدا میبا شد نایل شد .

(اناالله وانااليه راجعون)

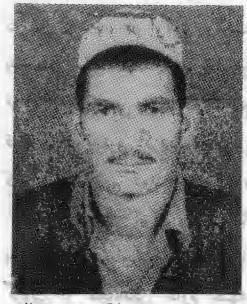

شهید عین الله د محمد خالق زوی د ننگرهار ولایت د کامی ولسوالی د شیرکو او سیدونکی په ۱۳۳۶ کال کی زیږ یدلی او خپل تحصیل بی ترلسم ټولګی پوری د مراد علی په لیسه کی ترسره کړ د ملحدانو له راتګ سره سم بی خپله زده کړه نیمګړی پریښوده اوپه مسلح جهاد بی پیل و کړ چی په اخر کی پخپله هم په هغه جګړه کی چی د مسلمانو او ملحدانو ترمنځ

سید محمد هارون «محقق» فرزند قاری سید عبدالاحد مسکونه ولایت کندز دریک فامیل متدین تولد گردید ، در سال ۱۳۳۹ شامل صنف پنجم مدرسه تخار ستان کندز گردید ، بعداز فراغت از مدرسه شامل پوهنځی شرعیات پوهنتون کابل گردید ، او بعد از اتمام تحصیل پوهنځی بحیث معاون مجله پیام حق ایفای وظیفه کرد ، در سال ۱۳۵۳ در رشته کتابداری در هندوستان به تحصیل پرداخت. بعد از برگشت از هندوستان به صفت استاد مدرسه تخارستان کندز مقرر گردید وشروع بوظیفه تدریس نمود در سال ۱۳۵۷ از طرف دولت کمونست و مزدور روس دستگیر وبه زندان کندز انداخته شد موصوف بعداز زجرو شکنجه زیاد در ۲۷ رمضان المبارک ۱۳۵۸ در منطقه دشت آبدان ولایت کندز ذریعه کمونست های وطن فروش بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانااليه راجعون)

دکامی په ولسوالی کې د شوه په ۱۳۶۲-۳-۱۰ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

انا لله و انا الیه راجعون

شهید ضابط عبدالحفیظ "وفا"

در سال ۱۳۳۱ در ارگوی ولایت بدخشان متولد شد. او بعد از فراغت از اکادمی پولیس در اسلام قلعه هرات مقرر گردید، باروی کار آمدن رژیم کود تایی ثور، وظیفه را ترک به ایران واز آن جا به پاکستان مهاجر شد، بعداً با گروپی از مجاهدین عازم جبهه ارگو گردید، در جنگ های زیادی علیه روسها و غلامان داخلی شان اشتراک ورزید، بالا خره دریک نبرد شدید با قوای روسی بدرجه والای شهادت نایل شد.

(اناالله وانا الیه راجعون)

علی احمد فرزند روزی بیگ باشنده قریه جلا شیر علاقه داری بنگ ولایت تخار که بتاریخ ۱۶ حمل سال ۱۳۶۱

دریک برخورد شدید بدرجه شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

محمد خان شهید فرزند حیات بای باشنده قریه تغابخواجه‌ولسوالی سنگ چارک ولایت جوزجان دریک جنگ شدید با قوای ملحد بعداز به غنیمت گرفتن یک میل ما شیندار گرینوف و یک میل کلاشنکوف بدرجه والای شهادت نایل شد.

(اناالله وانا الیه راجعون)

غلام رسول «سرک» فرزند غلام قادر در سال ۱۳۳۹ در قریه هرمل ولایت لغمان متولد شد، تحصیلات خود را درلیسه چار آسیاب ولایت کابل‌بپایان رساند

در سال ۱۳۶۱ بحیث مامور در کمیته اطلاعات اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان ایفای وظیفه کرد بعداً عازم سنگر های جهاد گردید، بالاخره بتاریخ ۱۳۶۱-۵-۲۵ دریخ دره شیوه‌کی دریک بنرد شدید علیه روسهای وحشی بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور نور آغا د محمد اسحاق آغا زوی په ۱۳۴۰ هش کال د خوګیا نود کېږی د بازید خیلوبه کلی کی زیږ یدلی و خپل تحصیل بی دخوګیانو دملګیار هوتک په لیسه کی سرته ورسول او بیاد معلم په صفت

دښغلان و لایت د دهنه غوړی په علاقه داری‌کی مقرر شو. درو سانو دراتګ سره سم بی په وسله وال جهاد پیل و کړ نوموړی ورور یوتکړه او زړور مجاهد و او همیشه به بی د خپل خدای(ج) نه د شهادت سوالونه کول چی بالاخره د خوګیانو دار څخ په منطقه کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

عبدالحفیظ فرزند جمعه‌خان مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان بتاریخ ۸-۱-۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانالیه راجعون)

فتح‌الله فرزند تاشن مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان بعد از فراغت از صنف دواز دهم مدت پنج ماه زندان رژیم ملحد ترهکی متقبل و بعد ازر هایی از زندان شروع به جهاد مسلحانه نمود ، بالاخره بتاریخ ۸ - جدی ۱۳۶۱ درقریه وخشی بدرجه

والای شهادت نایل شد.

(انالله وانالیه راجعون)

شهید نور محمد جان د حاجی فضل محمد خان زوی د کندهار ولایت دسپین بولدک ولسوالی او سیدونکی و نوموړی وروړه ۱۳۵۹ کال په وسله وال جهاد لاس پوری کړ او له دوه کاله مسلسل جهاد څخه وروسته په ۱۳۶۱-۳-۲۵ نیټه د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید عبدالحلیم د محمد جان زوی چی په ۱۳۴۳ کال کی د کند هار ولایت د پنجوائی ولسوالی په پاشمول نومی کلی کی زیږ یدلی او په ۱۳۵۰ کال

کی دپا شمول په ابتدایی ښوونځی کی شامل اوتر ۱۳۵۶ کال پوری بی خپل ابتدایی تعلیم ختم اوبه همدغه کال د شمس الدین کاکړ په لیسه کی داخل شو او په ۱۳۵۰ کال بی خپل تعلیم ترک اوبه مسلح جهاد بی پیل و کړ اور وسانوته بی زیات تلفات واړول نو موږی وروړ دښو اونیکو اخلاقو خاوند ؤ چی بالاخره په ۱۳۶۲ کال د روزی مبارکی میاشتی په اتلسمه نیټه د خپل عمرپه ۱۹ کلنی د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

محمد صابر فرزند بیګ محمد باشنده قریه بزکش ولسوالی راغ

ولایت بدخشان در برج سرطان سال ۱۳۵۸ بدرجه شهادت نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

محمد قربان فرزند حقداد باشنده قریه بورچی کوه البرز ولسوالی چمتال ولایت مزار که بتاریخ ۲۸-۹-۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

عاشور محمد شهید فرزند عزیز محمد مسکونه قریه مکاتا ولسوالی راغ ولایت بدخشان در ماه رمضان سال ۱۳۵۸ بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

ارباب ملا فرزند رحمت مسکونه قریه چاکر ولسوالی راغ ولایت بدخشان که در وقت عملیات بالای گروپ خلقی های وطن فروش به عمر (٤١) بدرجه والای شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

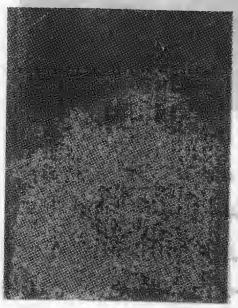

محمد عثمان فرزند محمد موسی مسکونه قریه برراغ ولسوالی راغ ولایت بدخشان که در برج سنبله سال ۱۳۵۸ بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید عبدالباقی د غلام سخی صاحب زاده زوی چی په ۱۳٤۳ هـ ش کال د کونړونو د ولایت د خاص کونړ د ولسوالی

د باندې حکیم اباد د صاحب زادګانو په کلی کی زیږیدلی دخپلی تقوی او دینداری په اساس کله چی کمونستان قدرت ته و رسیدل نوموړی وروړپه هجرت مجبور شو او بالاخره بی هجرت وکړ. خوښوده وروسته بیا وطن ته راغی اوپه و سله وال جهاد بی لاس پوری کړ د زیات وخت جهاد څخه وروسته په خپله هم د هغه جګړی کی چی د مسلمانانو او روسانو ترمنځ په ۱۳٦۲ نیټه کی و شوه د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

انا لله و نا نیه راجعون

حسام الدین فرزند نظر بای مسکونه قریه برراغ ولسوالی راغ

ولایت بدخشان که در برج سنبله ۱۳۵۸ بدرجه شهادت نائل شد.

(اناالله وانـاالیـه راجعون)

نورالله شهید فرزندپیر محمد باشنده قریه ،اجر قشلاق مرکز ولایت تخار یک‌مجاهد با شهامتی بود که در منطقه دو بندی لوگر دریک برخورد شدید با قوای روسی بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانااالیه راجعون)

شهید ورورملنگ جان دبارکزی

زوی دننگر هـار ولایت درو داتو د ولسوالی او سیدونکی و ابتدائی زده کړه‌یی د سرشاهی‌په منځنی‌ښونځی‌کی اوثانوی‌تحصیل‌یی تر یوولسم ټولګی پوری د احدا د په لیسه کی سرته و رسول په ۱۳۵۹ کال یی په وسله وال جهاد بیل وکړ او په ۲۸-٤-۱۳۶۲ نیټه د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

سیف الدین فرزند نجم الدین مسکونه ولسوالی کشم ولایت بـدخشان بتـاریخ ۸ - جدی ۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانـاالـیـه راجعون)

محمد امین فرزند محمد سعید مسکونـه فابریـکه قندبغلان به سن ۱۹ سالگی بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانـاالـیـه راجعون)

گل محمد فرزند عبدالرسول مسکونه ولسوالی راغ ولایت

بدخشان که بتاریخ ۱۳ - ۱۰ ۱۳۵۸ در یفتل علیا بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانـاالـیـه راجعون)

خواجه جان شهید فرزند شیرشاه در سال ۱۳۳٤ه.ش درقریه خواجه شهاب استرغیچ قره باغ ولایت کابل تولد شد ، بعد از فراغت از لیسه استالف به صفت مامور فنی در فابریکه نساجی گلبهار مقرر گردید ، به اثر فعالیت های ضد کمونستی اورا به قند هار تبدیل نمودند در آنجا نیز شرایط مختنق او را مجبور ساخت که ترک ما موریت نماید ، همان بود که با برادران مجاهدین خود پیوست بالاخره بتاریخ ٦ جدی

سال ۱۳۵۹ در قریه خواجه شهاب قره باغ در مقابل روسها بدرجه شهادت رسید.

(انـاالله وانـاالـیـه راجعون)

شهید عزیز خان دورونی

خان زوی دپکتیا ولایت د خوست دلوی ولسوالی دلگنوپه کلی کی زیږیدلی و دغه نومیالی شهید د ملحد حکومت په ضد و سله وال جهاد پیل او په ۲۹ حملوکی یی دنور و مجاهدینو ورونو سره یوځای برخه اخستی دغهلو امرینوبی زیات اطاعت کاوه بالاخره د ثور د میاشتی په ۲۰ لیته د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید محمد الله د عبدالکریم خان زوی د کونړونو د ولایت خوستی د ولسوالی د دیوه کل د دری او سیدونکی ؤ چی خپل زیات عمری د ترکستان د امام صاحب په ارچی کی تیرکړی لومړی ورور د ایمانی جزبی

په اساس په وسله وال جهاد لاس پوری کړ.

د زیاتو مشکلاتو څخه و روسته د شهادت لوړی در جی ته و رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

جمعه خان شهید فرزند آدینه محمد مسکونه آلجین ولایت کندز که دریک برخودر شدید با قوای اشغال گر روسی در ولسوالی قلعه زال بدرجه شهادت رسید.

(انـاالله وانـاالـیـه راجعون)

ملا صفر ولد عمر گل مسکونه ولسوالی کشم بدخشان بتاریخ ۸ - جدی - ۱۳۶۱ در قریه وخشی بدرجه شهادت

نایل شد.

(انـاالله وانـاالـیـه راجعون)

ملا میر سعید فرزند سیف الدین مسکونه قریه سادات ولسوالی راغ ولایت بدخشان که درسنگر پر افتخار جهاد واقع درسیاه شخ در برج سرطان ۱۳۰۸ جام شهادت نو شید.

(انـاالله وانـاالـیـه راجعون)

ملا نامدار شهید فرزند

محراب الدین مسکونه غوگیزه که دریک برخورد شدید با قوای اشغالگر روس بعد از کشتن تعداد زیادی از روسها بتاریخ ١٣٦١-٤-١٤ بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانا الیه راجعون)

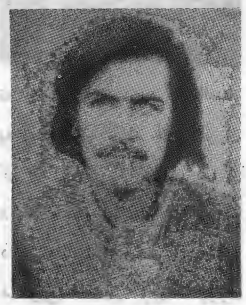

ضابط محمد علم شهید فرزند حاجی محمد اسلم مسکونه کشان غوربند ولایت پروان در سال ١٣٥٨هش از لیسه سیاگرد غوربند فارغ و شامل کورس نظامی گردید ، او بعد از فراغت از کورس بحیث صاحب منصب درمیدان هوایی بگرام مقرر گردید ، در وقت عملیات تاریخی مجاهدین در (١٨) میزان سال ١٣٥٩ بعد از کشتن دو صاحب منصب پرچمی با سه میل کلا شینکوف با مجاهدین پیوست ، این مجاهد بعد از فدا کاری های زیاد در جبهه غوربند بالاخره در او ایل سال ١٣٦٢هش بدرجه شهادت رسید

(اناالله وانا الیه راجعون)

نلا عبدالغفار فرزند

عبدالجبار مسکونه قریه وخشی ولسوالی کشم بدخشان بتاریخ ٨ - جدی - ١٣٦١ بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

نیاز محمد شهید ولد مرحوم یار محمد مسکونه قریه بارزایی مرکز ولایت بغلان بعد از چهار سال جهاد مسلحانه بتاریخ ٢٠ - ١ - ١٣٦٢ بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

عزت‌الله بیگ شهید فرزند فیض‌الله بیگ مسکونه ولسوالی درواز ولایت بدخشان دریک جنگ شدید علیه قوای روسی

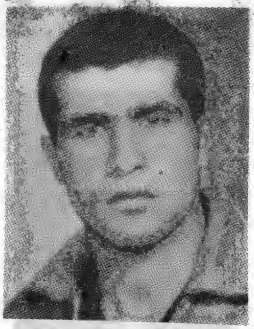

بدرجه شهادت رسید .

(اناالله وانا الیه راجعون)

ـ غیاث الدین شهید فرزند ـ اج الدین باشنده گذو مارمل مزار شریف که در یوم عید قربان سال (١٣٦٠) بدرجه شهادت رسید

(اناالله وانا الیه راجعون)

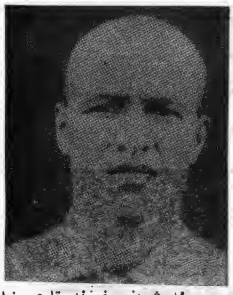

محمد شریف فرزند قاری غلام مسکونه قریه تکذار سنجارک

محمد معروف «زرنگر»

مهاجر

باری کتابی را که مشحون ازگوهران شبتاب و ظلمتزدای حکایتهای حیات طیبه قائد بشر ''پیامبر بزرگوار ما حضرت محمد مصطفیﷺ،، بود ورق میزدم ، بر سر عنوانی چشمم اشک افشانی کرد که داستانی از هجرت رسولﷺ داشت و قصه یی از سوء قصد منافقین و کفار به جمله یی نظر دوختم که در غار ثور ''حضرت ابو بکر صدیق به پیامبر اسلام گفت : ''آنها به سراغ ما در این جا رامدند، ببین پا های شان در دهنه سوراخ .معلوم میشود'' حضرت پیامبر اکرمﷺ برایش میفرماید : ''لا تحزن ان الله معنا''.

(اندوهگین مباش ! همانا خدا (ج) باماست).

این کلماتی بود و جیز و مملو از اسرار هجرت و تائید خداوندی با مهاجر که برزبان ختمی مرتبت جاری شد : بر زبانیکه خدا وند در تائید صدق او فرماید : ''وما ینطق عن الهوی ان هو الاوحی یوحی'' : او از خواهشات نفسانیش دم نمیزندوسخنی نمیراند ، نیست آن گفته مگر ''وحی،، که به او خبر داده شده است .

این از سویی و از طرفیهمین گفتهٔ پیامبر اسلام را قرآن کریم به لهجهٔ تائید بیان میدارد . سبحان الله !چه سخن رسا شیوا ییکه قلم از توجیه و تفسیر کامل آن به پیشگاه جلال الهی سر عجز فرود میآرد . بلی ! گفتهٔ ''لا تحزن انالله معنا،، تنها درین خلاصه نمیشود که فقط آن الفاظ را ترجمه کرد و پی معنی سطحی آن شتافت : ''غم مخور خدا باماست ،، خدا درهمه احوال باماست ؛ در حضر ، سفر ، هجرت ، بسیج ، مبارزه ، جهاد و تمام مکونات زنده گی . خدا (ج) در همه دستبرد های تکاملی از ''وهو یصور کم فی الارحام کیف یشاء،، تا '' خلق الموت والحیوة لیبلوکم ایکم احسن عملاً،، باماست .

خدا (ج) از هجرت به ''هجرت،، که درژرفای ''المهاجر من هاجر ما نهیالله،، سراغ میگردد و به راستای هجرت ، جهت بسیج میپیوندد و درغایه ، کمال '' ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات ویا حتی لا تکون فتنة و یکون الدین کل لله '' میبابد ، مارا لمحه به لمحه نصرت مید هد و تائید میکند و نیرو میبخشد . . . گذشته ازان گفته پیامبرﷺ درسی بود که در شداید مصائب خدا را نباید فراموش کرد و بآن باید اعتماد و توکل نمود خصوصاً در مرحله ییکه در حقیقت ثمرهٔ همه آز .ونها بحساب میآید و آن را '' هجرت ،، گویند و پوینده آن را مهاجر .

خدا (ج) در روشنایی و توضیح فضیلت هجرت و تالید او تعالی با مهاجر ، جا ییکه از اولین هجرت و آخرین پیامبر انتباه مید هد ، میفر ماید (الاتنصروه فقد نصره الله اذ اخرجه الذین کفروا ثانی اثنین اذ همافی الغار اذ یقول لصاحبه : لا تحزن ان الله معنا ! فانزل الله سکینته علیه وایده بجنود لم تروها وجعل کلمة الذین کفر وا السفلیٰ و کلمة الله هی العلیا والله عزیز حکیم . (التوبه : ٤٠)

ولایت جوزجان.
(اناالله وانااليه راجعون)

کمال الدین شهید فرزند اکرم مسکونه قریه تکذر سنچارک ولایت جوز جان.
(انـالله وانـااليـه راجعون)

عبدالجلیل فـرزنـد حاجی نذیر محمد باشنده قریه بخت شاه ارگو ولایت بدخشان در سال ۱۳۳۸ متولد شد که دریک جنگ شدید باقوای روسی در منطقه کوه بدیر پیازی بدرجه شهادت رسید.
(انـالله وانـااليـه راجعون)

محمد قدیر شهید فرزند سید باقی مسکونه ولسوالی بلخ که

دریک نبرد شدید باقوای کفر بدرجه شهادت رسید.
(انـالله وانـااليه راجعون)

میرزا محمد فرزند امیرالدین با شنده قریه برراغ ولسوالی راغ ولایت بدخشان بتاریخ ۱۳۵۸-۱۰-۲۱ بدرجه شهادت رسید.
(انـالله وانـااليـه راجعون)

شهید عبدالستار (شیر)

د حاجی جار گل اخنداده زوی د خیوی ولسوالی شگ دلمتک کلی او سیدونکی په ۱۳۴۲ کال کی زیږ یدلی نوموړی ورور د کلک ایمان خاوند و کله چې په افغانستان کی کمونستان قدرت

ته و رسیدل نو شهید عبدالستار په وسله وال جهاد لاس پوری کړ کله یی چی په ۱۳۰۹ گل کی د عبدالخیلوبه پوسته حمله و کړه د بیرته راتلوپه وخت کی روسانو د کوتی څخه تر گوریک پوری ټوله منطقه محاصره کړی وه دوی د خپل ځان د خلاصون لپاره جگړه شروع کړه پدی وخت کی روسانو ورته کمین ونیوا وله فیر سره دنوموړی ورورپه سرباندی مرمی ولگیده اوزخمی شوورسته له دوی ساعتو څخه ملحدانو دده جسد په تانگ واچوه او د ننگر هار ولایت ته یی یوړ وروسته له دری ورځو څخه یی په ۱۳۰۹-۱-۱۳ نیټه د شهادت جام نوش کړ.

انا لله وانا الیه راجعون

سیلانی فرزند سلطان محمد مسکونه ولسوالی میر بچه کوټ که دریک جنگ شدید با قوای کفر بتاریخ ۱۳۶۱-۱۰-۱۵

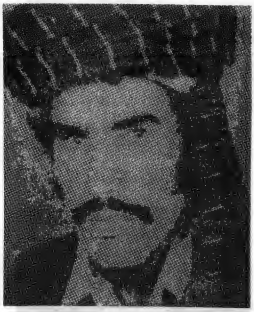

بدرجه شهادت نایل شد.

(اناالله وانااليه راجعون)

آدینه محمد شهید فرزند محمد ولی مسکونه قریه سده ولسوالی راغ ولایت بدخشان در ماه مبارک رمضان سال ۱۳۵۸ بدرجه شهادت نایل شد.

(اناالله وانااليه راجعون)

نور جان فرزند محمد آجان

که بتاریخ ۱۷ - برج اسد ۱۳۶۱ در وقت حمله بالای ولسوالی حصارک بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانااليه راجعون)

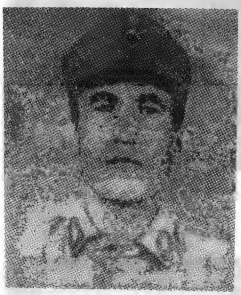

جمعه خان فرزند عصمت الله مسکونه ولسوالی کشم بدخشان بتاریخ ۸ - ۱ - ۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانااليه راجعون)

جمعه خان فرزند قربان بتاریخ ۸ - جدی ۱۳۶۱ در قریه وخشی ولسوالی کشم بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانااليه راجعون)

شهید بصارالدین خان د مولوی همیشه گل زوی د ایوب خیلو دکلی اوسیدونکی و په ۱۳۶۱

کال پی و سله وال جهاد پیل کړ دیو کال جهاد څخه ورو سته په ۳-۵-۱۳۶۲ نیټه کی د سنیګر په غړه‌کی د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

(اناالله وانااليه راجعون)

نور محمد فرزند یار محمد مسکونه قریه بزګش ولسوالی راغ ولایت بدخشان که در ماه سرطان سال ۱۳۵۸ بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانااليه راجعون)

شهید نیاز الله دزین الله زوی د څوکی ولسوالی د کندر د کلی او سیدونکی په ۱۳۳۹هش کال په یوه مسلمانه کورنی کی

زیریدلی او خپل تحصیل بی تردو لسم ټولګی پوری سرته ورساوه کله چی په افغانستان کی روسان قدرت ته و رسیدل په مسلح جهاد یی لاس پوری کړ چی په نتیجه کی د ۲۵ کالوپه عمر په ۱۳۵۷-۱۰-۶ نیټه د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

محی‌الدین فرزند دولت شاه بتاریخ ۸ - جدی ۱۳۶۱ در قریه وخشی ولسوالی کشم ولایت بدخشان بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانا الیه راجعون)

. رحیم کلانتر شهید مسکونه ولسوالی سنګ چارک ولایت

جوز جان.

(انالله وانالیه راجعون)

محمد عمر فرزند ارباب بتاریخ ۸ جدی ۱۳۶۱ در قریه وخشی ولسوالی کشم بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانالیه راجعون)

نظام الدین فرزند بختی بیګ باشنده قریه وخشی ولسوالی کشم ولایت بدخشان بتاریخ ۸-۱۰-۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانالیه راجعون)

ابوالعطاء شهید مسکونه قریه تکذار ولسوالی سنجارک ولایت جوزجان.

(انالله وانالیه راجعون)

محمد الدین شهید فرزند عظم الدین مسکونه ولسوالی پغمان ولایت کابل که در وقت حرکت به طرف سنگر های پرخون جهاد بتاریخ ۱۹ عقرب سال ۱۳۶۰ به اثر بمبار دمان طیارات قوای کفر بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانالیه راجعون)

عوض محمد فرزند محمد رحمان مسکونه ولسوالی راغ ولایت بدخشان که بعمر (۴۰) سالگی بدرجه شهادت نایل شد.

(اناالله وانـاالیـه راجعون)

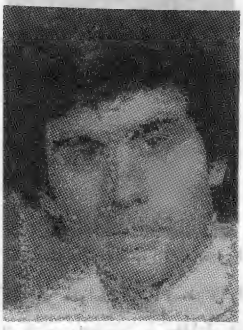

سید رضا فرزند غیرت شاه باشنده ولسوالی درواز بعمر (۱۹) سالگی بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانـاالیـه راجعون)

ملا عبدالله ولد حاجی قربان مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان بتاریخ ۸-۱۰-۱۳۶۱ درقریه وخشی بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانـاالیـه راجعون)

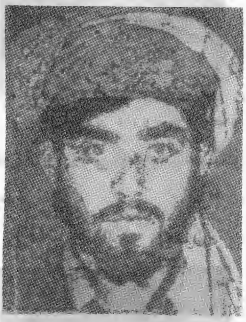

عبدالرشید ولد عبدا لمحمد مسکونه الچین در وقت محاصره منطقه توسط روسها بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانـاالیـه راجعون)

محمد علی ولد محمد عظیم مسکونه الچین ولایت کندز بتاریخ ۱۵-۱-۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانـاالیـه راجعون)

جوره خان شهید فرزند

عبدالواحد بتاریخ ۸-جدی ۱۳۶۱ در قریه وخشی کشم بدخشان بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وانـاالیـه راجعون)

محمد عکسر فرزند محمد صدیق مسکونه ولسوالی سنگ چارک ولایت جوزجان.

(اناالله وانـاالیـه راجعون)

دولت محمد شهید مسکونه ولسوالی کشم بدخشان بتاریخ

۸ - جدی - ۱۳۶۱ در قریه وخشی بدرجه شهادت رسید .
(اناالله وانااليه راجعون)

- عبدالله شهید مسکونه قریه وخشی ولسوالی کشم بدخشان بتاریخ ۸ - جدی ۱۳۶۱ بدرجه شهادت نایل شد .
(اناالله وانااليه راجعون)

جمعه خان فرزند محمد صادق مسکونه قریه وخشی کشم بدخشان که بتاریخ ۸-۱۰-۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید .
(اناالله وانااليه راجعون)

عبدالخلیل ولد خوش محمد مسکونه ولسوالی کشم بدخشان

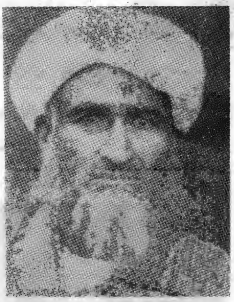

بتاریخ ۸-۱۰-۱۳۶۱ در قریه وخشی بدرجه شهادت رسید .
(اناالله وانااليه راجعون)

هدایت الله شهید مسکونه قریه پشت باغ ولسوالی نهر شاهی بلخ در سال ۱۳٤ متولد گردید تحصیلات خودرا درلیسه شهید بلخی بپایان رساند ، باروی کار آمدن رژیم ملحد ترهکی با مجاهدین پیوست ، بالاخره در مقابله با ملحدین به شهادت رسید .
(اناالله وانااليه راجعون)

صاحب جان شهید فرزند محمد عمر قریه فرزه ولسوالی میربچه کوټ ولایت کابل که بتاریخ

۲۱-۱-۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید .
(اناالله وانااليه راجعون)

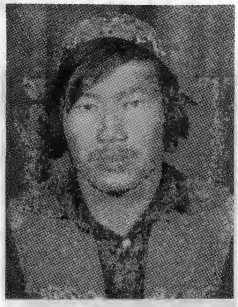

خدای رحم،شهور به «جمبور» که در طفولیت پدر ومادرش را از دست داده بود و بخاطرفرار معیشت وزندگی به مزدوری پر داخت ، با شروع شدن جهاد مسلحانه با مجاهدین پیوست ، بالاخره در اوایل سال ۱۳۶۱ در مقابله با روسها بدرجه شهادت رسید .
(اناالله وانااليه راجعون)

محمد کریم شهید فرزند میر جلات مسکونه فرزه ولسوالی میربچه کوټ که بتاریخ

۲۱-۱-۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

امین الله شهید فرزند ملک جان مسکونه قلعه سرکاری - نوآباد کوهستان ولایت کاپیسا، هنوز متعلم لیسه محمود راقی بود که کود تای ثور بوقوع پیوست او با شروع شدن جهاد مسلحانه در منطقه با مجاهدین پیوست بالاخره بتاریخ هفتم رمضان المبارک سال ۱۳۶۱ بهمرا چهارنفر از همسنگرانش بدرجه شهادت رسید.

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

شهید عبدل جان د دلبری زوی د ننگرهار ولایت د خوگیا

نیو د ولسوالی اوسیدونکی و په ۱۳۵۸ کال بی مسلح جهاد پیل کړ او وروسته د شهادت لور مقام تة و رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

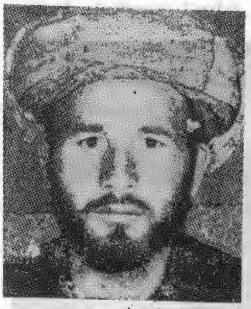

ملا نصرالله شهید فرزند محمد مقصود مسکونه قریه نلبولاق ولسوالی سرپل ولایت جوزجان که باروی کارآمدن رژیم کمونستی در افغانستان دست بجهاد مسلحانه زد، بالاخره بتاریخ ۱۳۶۰-۱۲-۱ دریک برخورد شدید با روسها بدرجه شهادت رسید.

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

ضابط شین کل ولد محمد انور مسکونه قلعه مزا رفرزه ولسوالی میرېچه کوټ که با آمدن رژیم

ملحد تره‌کی وظیفه ضابطی را ترک ودر صف مجاهدین قرار گرفت بالاخره بتاریخ ۲۰ حمل سال ۱۳۶۱ دریک جنگ شدید باقوای روسی بدرجه شهادت رسید.

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

آقا محمد «خالد» فرزند غلام محمد مسکونه دره مجاهد پرور سرخ ولایت پروان، متعلم صنف یازدهم لیسه سرخ بود که در قیام مردم منطقه در ایام عید سعید فطر علیه حکومت ملحد «تره‌کی» بپا خاست، او در طول جهاد سه ساله اش دو مرتبه مهاجر شد و بعداز اندک مدت دوباره به سنگر برگشت بالاخره بتاریخ ۱۱-۱-۱۳۶۲ بدرجه رفیع شهادت نایل شد.

(انالله وانااالیه راجعون)

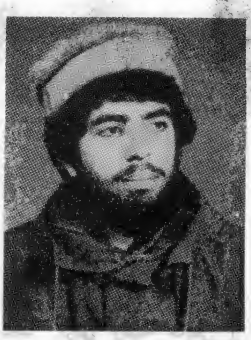

روح‌الله شهید به اسم فرعی انجینر محمد نعیم فرزند عبدالبصیر در سال ۱۳۳۵ در ولایت لوگر متولد شد ، موصوف بعد از فراغت از لیسه ابن سینا در سال ۱۳۵۵ شامل پوهنځی پول تخنیک گردید او محصل سال دوم پوهنځی بود که کودتای منحوس ثور بوقوع پیوست در برج میزان سال ۱۳۵۷ مهاجر ، و در ماه ثور سال ۱۳۵۹ در ولسوالی حاجی ولایت پکتیا دست بجهاد مسلحانه زد ، بعداً عازم لوگرگردید بعد از چندی دوباره راهی دیار مهاجرت شد در عقرب سال ۱۳۵۹ بحیث قومندان جبهه عبدالرحیم زابی واسوالی محمد آغه تعیین گردید ، مذکور الی یوم شهادتش که یوم‌شنبه ۱۲ اسد سال ۱۳۶۱ بود مردانه وار رزمید ، وبجوار رحمت ایزدی پیوست .

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

غلام حضرت فرزند خواجه محمد حسین مسکونه علاقه داری

ورسیج ولایت تخار که بعد از مدت سه سال جهاد مسلحانه بتاریخ ۲۱ حمل ۱۳۶۲ درتنگی فرخار در مقابله با روسها بدرجه شهادت رسید .

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

عمر جان فرزند عبدالغفار که در برخورد خونین در سال ۱۳۶۰ بدرجه شهادت رسید .

(انـالله وانـاالـیـه راجعون)

شهید محمد رسول د نور گل زوی د ننگر هار ولایت د خوګیا نیو د ولسوالی د زاوی اوسیدونکی و په ۱۳۵۸ کال یی په وسله وال جهاد پیل و کړ او دهمدې کل په وروسته وخت

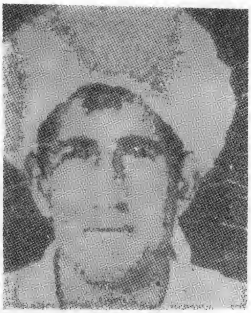

کی د شهادت لوړ مقام ته و رسید

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید عبدالستار د میر ځزوی د هلمند ولایت دنوزار ولسوالی او سیدونکی و تومورې ورور د خپلې هغې علاقې په لرلو سره‌چې د جهاد سره‌یې درلوده دنوزار ولسوالی په مالګیر او کوشک په منطقوکی یی عملیات دیا دو لو وړ دی . بالا خره تومورې ورورپه ۱۳۶۰ کال په هغه جګړه کی چی د مسلمانانو او ملحدانو ترمنځ و نښته په شهادت و رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

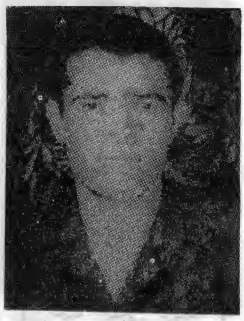

فیض محمد فرزند عبدالخلیل مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان در عملیات تاریخی ۸ - جدی ۱۳۶۱ قوای ملحد روسی در قریه وخشی بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانـاالـیـه راجعون)

جمعه خان فرزند عصمت الله مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان بتاریخ ۸ - جدی ۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانـاالـیـه راجعون)

امام الدین شهید فرزند نذیر محمد در عملیات تاریخ ۸ - جدی - ۱۳۶۱ قریه وحشی ولسوالی کشم ولایت بدخشن بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانـاالـیـه راجعون)

عبدالظاهر شهید فرزند عبدالمجید مسکونه قریه کندال ولسوالی فرخار در سال ۱۳۶۱ متولد گردید تحصیلات خور را الی صنف دوزا دهم ادامه داد و باردیگر برادران مجاهدش پیوست و شروع به جهاد نمود بالاخره بتاریخ ۲۱-۲-۱۳۶۱ بعمر (۱۹) سالگی بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانـاالـیـه راجعون)

شهید الحاج اصغر خیل د صفت خان زوی دپکتیا ولایت د جانی خیلو د ولسوالی او سیدونکی و نومورې ورور د کمونستانو په مقابل کی جهاد پیل

کړ او د پکتیا ولایت په اکثره جنګونوکی یی برخه اخستی وه بالاخره په هغه نښته کی چی د مسلمانانو اور وسانو ترمنځ د ځانځی میدان په ولسوالی کی په ۲۰-٤-۶۲ نیټه و شوه د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

سراج الدین ولد دولت مسکونه الچین ولایت کندز بود که بتاریخ ۱۵-۱-۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانـاالـیـه راجعون)

عبدالرحیم فرزند حاجی باشنده قریه تغابخواجه ولسوالی سنګ چارک ولایت جوزجان که

بتاریخ ۱۴-۱-۱۳۶۱ دریک جنگ شدید با قوای ملحد بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وناالیه راجعون)

محمد لطیف فرزند محمد ظریف مسکونه قریه سده ولسوالی راغ ولایت بدخشان که در ماه سنبله سال ۱۳۵۸ بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وناالیه راجعون)

عبدالرزاق ولد عبدالرحیم مسکونهٔ قریهٔ برراغ ولسوالی راغ ولایت بدخشان که در برج سنبلهٔ ۱۳۵۸ بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وناالیه راجعون)

محمدالله فرزند محمد جان که بتاریخ ۱۷ برج اسد ۱۳۶۱ در وقت حمله بالای ولسوالی حصارک بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وناالیه راجعون)

عبدا لغفور شهید مسکونه ولسوالی سنجارک

(اناالله وناالیه راجعون)

شهید محمد حسن د خزانه دار زوی د هلمند ولایت د بابا جی د سیمی د حاجی گل اختیار خان د کلی او سیدونکی و ئومورې

و رور خپله ایمانی فریضه په خپه شان سره سرته ورسوله او زیات وخت یې جهاد مصروف ؤ بالاخره په ۱۳۶۱ کال د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

فیض محمد فرزند عاشور محمد مسکونه قریه بزکش ولسوالی راغ ولایت بدخشان ماه سرطان سال ۱۳۵۸ بدرجه شهادت رسید.

(اناالله وناالیه راجعون)

امین جان فرزند مؤمن شاه باشندهٔ قریه حکیم ولسوالی یغمان ولایت کابل در سال ۱۳۳۵ متولد گردید، تحصیلات خود را الی صنف دهم درلیسه عسکری ادامه داد و بعد آ با برادران

مجاهدش پیوست و بالاخره بتاریخ ۱۴-٤-۱۳٦۱ بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانااليه راجعون)

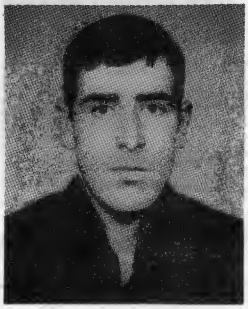

استاد باران شهید فرزند محمد ابراهیم مسکونه ولسوالی فرخار ولایت تخار که در جنگ رویا رویی باخلقی های مزدور در برج جدی سال ۱۳۵۸ بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانااليه راجعون)

شهید نادر خان د فتح خان زوی د مهمندری د چکنور د کلی اوسیدونکی چی د اسلامی انقلاب یوځلا نده ستوری و ابتدایی تحصیل یی د چکنور په

ښوونځی کی تر سره کړ او درو سائو دراتگ سره سم یی په وسله وال جهاد لاس پوری کړ او د خپل عمر په ۲۱ کلنی په ٤-۳-۱۳٦۱ نیټه د شهادت لوړی درجی ته ورسید.

(انا لله وانا اليه راجعون)

محمد انور فرزند مولوی محمد اکبر مسکونه ولسوالی کشم ولایت بدخشان بتاریخ ۸-جدی-۱۳٦۱ در قریه وخشی بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانااليه راجعون)

غلام حبیب فرزند احمد خان مسکونه ولسوالی میربچه کوټ که دریک جنگ خونین علیه

روسها به شهادت رسید.

(انالله وانااليه راجعون)

تعویض گل شهید فرزند میرزا جان مسکونه ولسوالی میربچه کوټ که بتاریخ ۲۱ حمل سال ۱۳٦۱ دریک جنگ خونین با ملحدین بدرجه شهادت رسید.

انالله وانااليه راجعون)

د اسلام پنگ شهید

ترجمه :

اگر مددنکنید رسول ﷺ را بتحقیق نصرت داده اورا «الله» (ج) هنگامیکه بیرون کشید اورا . آنانکه کافر بودند در حالیکه دوم تن از دوبود وقتیکه هردو درغار بودند . آنگاه که گفت رسول ﷺ برای رفیق خود : غمگین مشو ! بیشک الله باماست پس فرود آورد الله تسکین خودرا بروی وتقویت داد اورابه لشکر هاییکه نمید یدند آنر اوگردانید دعوت کافران را « فروتر » وسخن «الله » (ج) همانست بلند تر و الله (ج) غالب ، خداوند حکمت بزرگ است .

قرار بود منافقین و مشرکین مکه بنا برتعهد اهریمنی سوء قصدی به پیامبر اسلام کنند و بزعم مبنی برباطل شان اوار بقتل رسانند ونقشه ابلیسانهٔ شان را طوری مطرح ساختند که از هر قبیله جوانی حاضر شود تابه حمله دسته جمعی هریک ضربه یی از شمشیر بروجود رسول ﷺ فرود آرد وهنگام خونبهای رسم قبیلوی جاهلی ، طور دسته جمعی ازهر قبیله خونبهای وی پرداخته شود وبدینترتیب اسباب عدم انتقامکشی قبیله بنی هاشم مهیاگر دد . شبیکه این نقشه شوم عملی میشد ، حضرت رسول ﷺ به هجرت مامورشد و حضرت علی کرم الله وجهه رابا د ادن اطمینان از نرسیدن حتی گزندی درجایش خواباند وخودبا حضرت ابوبکر صدیق ؓ باپاشیدن مشتی خاک در چشم مشرکین، مکه را بعزم هجرت بمدینه ترک گفت ـ در درازای راه کوهی بود بلند که در قسمت وسط آن کمری جلب توجه میکرد لقان ، میان این کمر لقان صخره یی بود بزرگ که این صخره « غاری » را احاطه کرده بود بنام « غار ثور » راهی داشت صعب العبور که بجز خزیدن به سینه، رسیدن بآن غیر ممکن مینمود و محال ، حضرت پیامبر ﷺ با همراهش داخل همین غار شدند و سه شبانه روز را درهمین غار سپری نمودند وقتیکه مشرکین در یافتند که دربارهٔ موجودیت پیامبر ﷺ موضوع از چه قرار است ؟ به تعقیب آن برآمدند و تفتیش و ترصد سر دادند « پل زن » (قائفی) را جهت سراغ پیامبر ﷺ گماشتند . «پل زن» مشرکین را قدم بقدم به پنا گاه رسول کریم ﷺ رهنمایی نموده در پیشاپیش د هنئه غار ثور امر ایستادی و توقف داد وگفت : در این جا محمد ﷺ مخفی شده است اما « خدا (ج) » با ایشان بود ونگذ اشت آسیبی برای ایشان برسد بناء عنکبوتی رابه تنیدن خرگاهی دردهنه سوراخ امر فرمود . کار تمام شده بود و وقتیکه کفار در این جا رسید ند ـ د هنه غار طوری مینمود که از چندین سال به این سو در این سوراخ کسی درون نشده است ـ قائف را کاذب پنداشته نواحی غار ثور را ترک کردند ! از لا بلای هر سطر یکه نظرم عبور میکر دشرارهیی از زوایای دلم لهیب مشتعل تمنارا بدرقه مینمود ، چشم لابداشک میریخت وخونا به نثار میکرد ذنظر درجمع بندی سطرها ،طی پاراگرافها، ختم فصول پایان بابهابه داستانی توجهم را جلب کرد که ازتصویر کلی ان سیمای موقر رسول ﷺ بادوتن ازیا رانش (حضرت ابو بکرصدیق و حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنهما) درکوچه های مدینه ، در دل تیمه‌شب ، در گیرو دار گرسنگی ، رنگ و پرد از وشکل مگیرفت " باری حضرت محمد ﷺ) دریکی از شبهای اول هجرت ترک‌بالین کرد به کوچه های مدینه برامد راه کوچه در پیش گرفت " آهسته آهسته گام برمیداشت " شخصی را دید که درسایه های کمرنگ کوچه سوی وی میاید ، صدایش زد ، جواب دا دکه ابوبکرم . لخطه یی چند باوی هم صحبت بود که شخص سومی وارد کوچه شد که آنهم حضرت عمر فاروق ؓ بود از حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پرسید ند : شمابه چه منظوری این‌جا امدید پاسخ داد : گرسنگی

علی زی د لیازی زوی د ملحدانو د راتګ سره یی په ۱۳۵۸ کال کی په وسله وال جهاد لاس پوری کړ شهید علی زی د لوګر او پکتیا په ولایا توکی د جهاد مقدسه فریضه په‌ښه شان سرته ورسوله نوموړی ورور دښو اخلاقو خاوندو نوله دی امله یی دیو ګروپ مشری په غاړه درلوده بالاخره د پکتیا ولایت د څاځی میدان په ولسوالی کی پداسی حال کی چی د دښمن لخوا محاصره کیږی دژوند تراخری سلګی پوری یې مقاومت وکړ او ۱۳ تنه کاریلی عسکریی له منځه یوړل اودی هم دشهادت درجی ته و رسید.

(اناالله وانا الیه راجعون)

حبیب الرحمن شهید فرزند خیر محمد مسکونه علاقه داری تاله وبرګ که بتاریخ ٥ حوت سال ۱۳٦۱ بدرجه شهادت رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

قلندر شاه فرزند رمضان یکی از مجاهدین ورزیدهٔ ولسوالی نهرین ولایت بغلان که در او ایل سال ۱۳٦۲ بدرجه شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

حیدر قل فرزند خواجه قل که بتاریخ ۱۳٦۳-۱-۱۲ دریک جنگ خونین در ولسوالی سنګچارک بدرجه شهادت رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

سید کمال الدین شهید فرزند محمد شیرین ، باشنده ولسوالی خواجه غار ولایت تخار که بعد از فراغت از صنف دو از دهم لیسه خواجه غار به صف برادران مجاهد پیوست او در طول جهاد مسلحانه اش به صفت قوماندان و رزیده علیه روسها وغلامان داخلی شان بمبارزه جدی وپیګیر ادامه داد بالاخره در وقت بمباردمان هوایی روسها در منطقه دو بندی لوګر که روانه سنګر های پر خون جهاد بودند باچند نفر از همسګرانش بتاریخ ۱۳٦۱-٥-۱٥ بدرجه شهادت رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

عبدالله فرزند عبدالمجید باشنده قریه تکذار ولسوالی سنګچارک که بتارنخ ۱۳٦۲-۱-۲٤ دریک حمله و حشیانه روسها بدرجه شهادت رسید.

انا لله و انا الیه راجعون

شهید سید جلال الدین فرزند مولوی عبدالله خان باشنده

ولسوالی خواجه غار ولایت تخار که بتاریخ ۱۳۶۱-۵-۱۵ در وقت بمباردمان هوایی روسها در منطقه دو بندی ولایت لوگر بدرجه شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالودود شهید فرزند عبدالروف مسکونه علاقه داری تاله و برفک ولایت بغلان که در راه خدمت به برادران مجاهدش جام شهادت نوشید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید الحاج عبدالوکیل دننگرهار ولایت د خوګیانیو د ولسوالی د شیزاد علاقه داری او سیدونکی و په ۱۳۵۸ کال بی په مسلح جهاد پیل وکړله ۶ میا شتو جهاد څخه وروسته د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور معراج دل د پر دل خان زوی د پکتیا ولایت د عثمان خیلو د کلی او سیدونکی و نو موړی ورور له جهاد سره زیاته علاقه در لوده د ملحدانو کمونستانو په ضدیی په زباتو جنګونوکی برخه اخیستی وه چی بالاخره د ۳۵ کالو په عمر د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

بدرالدین شهید فرزند وکیل فقیر مسکونه علاقه داری تاله و برفک ولایت بغلان که بتاریخ ۷ جوت سال ۱۳۶۱ دریک برخورد خونین بدرجه شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالحلیم شهید فرزند میر محمد خان درسال ۱۳۴۳ هش. دریک نامیل متدین و مسلمان متولد گردید، تحصیلاتش را الی صنف دهم ادامه داد که رژیم مزدور ترکی بمیان آمد، درین حالت جهاد عملی را اختیار نمود و در پهلوی برادران مجاهدش قرار گرفت، او بعد از فدا کاریها و جانباز های زیاد در راه هدف، عقیده و ایمان بالاخره دریک جنگ شدید علیه قوای روسی در قریه غلام بای ولایت بغلان بعمر (۲۰) سالگی بدرجه والای شهادت نایل شد.

انا لله و انا الیه راجعون

تربیهٔ اولاد از . . .

دو پله هستید شما» .

هکذا امام بخاری (رح) در ادب مفرد از حضرت عائشهٔ (رض) روایت میکند :

روزی بادیه نشینی از قبیلهٔ عرب بحضور آن حضرت (ص) آمد و گفت : شما اطفال خود را می بوسید در حالیکه ما این کار را انجام نمیدهم ، پیامبر (ص) فرمود : «ایا ماچه کرده میتوانیم که خداوند (ج) از قلب شما ترحم را باز گرفته» ؟

باز هم امام بخاری در کتاب ادب خود از حضرت انس بن مالک (رض) روایت کرده میگوید : زنی حضور عائشه (رض) آمد و حضرت عائشه(رض) سه دانه خرما را برایش اعطا فرمود زن نو وارد آنرا یک یک بر دو پسرش تقسیم کرد و یکی را برای خود گذاشت ، پسرانش سهم خود را خوردند و چشمان خود را به مادر خود دوختند ، ما در سهم خود را بد و حصه تقسیم نموده نصفی را به یک پسر ، و نصف دیگر را به پسر دیگرش نثار کرد ، همان بود که پیامبر اسلام درین اثنا تشریف آورد و حضرت عائشه ماجرای دو طفل و مادرش بحضورش عرض کرد ، آن حضرت (ص) فرمود : «شما ازین وضع تعجب دارید؟ حقا که خداوند (ج) مادر اطفال راجهت ترحمش بر اطفال خود مورد فیضان رحمت خود قرار داد» ! ! .

. شا آقا فرزند گل مست مسکونه خورد کابل ولسوالی بگرامی که بتاریخ ۲۳ رمضان سال ۱۳۶۲ در پی حمله روسهای وحشی بدرجه شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالرحمن فرزند عبدالکریم مسکونه ولسوالی نهرین ولایت بغلان که در سال ۱۳۶۱ دزیک برخورد باقوای کفر

بدرجه شهادت رسید .

انا لله و انا الیه راجعون

عبدالخالق شهید فرزند

پهلوان قربان باشنده قریه تیر مانسامی علاقه داری بنگی ولایت تخار که به اثر بمبار دمان هوایی بهمراه یک مجاهد دیگر بدرجه شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

محمد صادق فرزند عبدلرزاق باشنده‌ولسوالی اشکمش که در عملیات شجاعانه بابرادرش دستگیر اشتراک میورزید ، بالاخره با برادرش یکجا بدرجه شهادت نایل شد . انا لله وانا الیه راجعون

شهید روح الله مشهور په محمد اکبر د عبدالکریم زوی د لغمان ولایت د شیخانو د کلی او سیدونکی ؤ .

د الینگار د غرو د څوکو څخه بی جهاد تر مرکز پورې و رساوه چه په هره جگړه کښې دشمن ته زیات تا وانونه اړولی وه د دوه کاله مسلسل جهاد څخه و روسته ډهغه نښتی په ترڅ کی چی په ۱۳٦۰ کال د حمل د میاشتی په لسمه نیټه د مجاهدینو او روسانو ترمنځ و شوه د شهادت لوړ مقام ته ورسید (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور قلندر چی اصلی نوم بی خیرمحمد ؤ دفاریاب ولایت د میمنی او سیدونکی ؤ نوموړی ورور په افغانستان کی د الحادی رژیم د رامنځ ته کیدو په وخت کی د ننگرهار ولایت، درو نتی په کانال کی د عسکری په خدمت بوخت ؤ خود اسلامی مسئولیت د درک په اساس له خپل یوه میل

توپک سره د سرخرو د ولسوالی مجاهدینو ته ولاړ او هلته بی له هغوی سره په وسله وال جهاد کی برخه واخیسته له دری کاله جهاد کولونه و روسته په ۱۳٦۱-۳-۱ نیټه د روسی قواؤ سره د یوی نښتی په ترڅ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید (انا لله و انا الیه راجعون) .

شهید ورورنورمحمد دشیرجان زوی د ننگرهار ولایت د سرخرو د ولسوالی د امر خیلو د کلی اوسیدونکی ؤ ده لومړنی زده کړه تر شپږم ټولگی پورې بشپړه کړه او د غوایی د ناولی فاجعی په راتگ سره بی وسله وال جهاد پیل کړ ده د سرخرو د ، خوگیانیو او سهمندری په مختلفو جبهوکی د کمونیزم د پلویانو په ضد وجنگیدترڅوپه۱۳٦۲-۱-۱٤ نیټه د یوی جگړی په جریان کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید (انا لله و انا الیه راجعون).

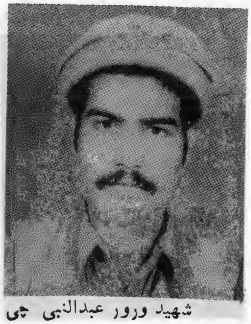

شهید ورور عبدالنبی چی په ملک سره مشهور ؤ د بادام خان زوی د ننگرهار ولایت د کامی ولسوالی د صفدری په کلی کی په ۱۳۳۸ کال وزیږید او په ۱۳٤۵ کال د کامی د سنگرسرای په لومړنی ښروښځی کی شامل شو کله چی له هغه نه فارغ شو نو په ۱۳۵۳ کال د مراد علی په لیسه کی شامل شو دلیسی څخه د فراغت نه وروسته بی وسله وال جهاد پیل کړ په ۱۳٦۰ کال دمحمد رژیم له خوا و نیول شو او د جبری عسکری لپاره بی جلال آباد ته یو وړ خود خپل اسلامي غیرت له مخی دری وڅی وروسته له عسکری څخه و تښتید او بیا

له مجاهدینو ورونو سره په جهاد کی و درید ترڅو په ۱۳۶۱ کال د حوت په ۲٤ نیټه د ننګرهار ولایت د بهسود و په سیمه کی د سره استعمار د فوځونو سره په یوه جګړه کی د ۲۱ کلو په عمر شهید شو. (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور محمد نصیر د محمد نذیر زوی د ننګرهار ولایت د کوز کنړ د شیوی ولسوالی د شګی په کلی کی په ۲۷-۳-۱۳۶۱ نیټه زیږیدلی او په ۱-۶-۱۳٤۹ دهغی ولسوالی د سید جمال الدین په نیسه کی شامل شو په ۲۸-۷-۱۳۶۰ نیټه له لیسی څخه راغی او زده کړه یی په ۱۱ ټولګی کی نیمګړی پریښوده او هجرت یی وکړ څه وخت وروسته د وسله وال جهاد لپاره د قاری علم ګل تر قوماندانه لاندی د شیوی جبهی ته ولاړ ترڅو په ۳-۳-۱۳۶۲ د یوی خونړی جګړی په ترڅ کی د دښمن د هوائی قواؤ د بمباری په اثر شهید شو.

(انا لله وانا الیه راجعون)

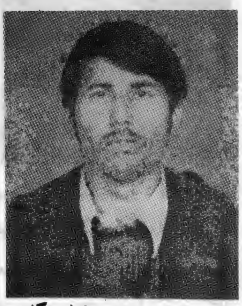

شهید ورور بادام ګل د انارګل زوی د ننګرهار ولایت د ګوشتی ولسوالی د ګرداب په کلی کی په ۱۳۳٤ه ش کال زیږیدلی دی نومورې د ۱۳۵۷ کال نه را په دی خوا د کوچیانو د حسن خیلو په جبهه کی د دهری رژیم پر ضد وسله وال جهاد پیل کړی او په دیرو جګړو کی ګډون کړی دی . په پای کی د شینوارو په ولسوالی کی د مازګو پوسته باندی د یوه برید په ترڅ کی د شهادت لوړ مقام ته ورسید. (انا لله و انا الیه راجعون).

شهید ورور میرزا جان د هفته ګل زوی په ۱۳۳٤ه ش کال د لغمان ولایت د قرغیو د ولسوالی د صواتیو په کلی کی زیږیدلی دی لومړنی زده کړه یی د چار باغ په لومړنی ښوونځی کی او ثانوی زده کړه یی د قرغیو په

نیسه کی پای ته ورسوله او په ۱۳۵۶ کال فارغ شو په ۱۳۵۷ کال چی د افغانستان سیاسی قدرت روسی تالی ځټو په لاس کی واخیست د عسکری خدمت ئی پریښود او پاکستان ته مهاجر شو په ۱۳۵۸ کال دوسلهٔ وال جهاد لپاره بیر ته قرغیو ته ولاړ په ۱۳۵۹ کال له خپلی کورنی سره دوباره پاکستان ته مهاجر شو څه وخت وروسته د جهاد لپاره د کنړ ولایت ته ولاړ په پای کی په ۱۳۶۲ کال د دښمن د قواؤ سره د یوی جګړی په جریان کی د دوکسونورو ورونو سره یوځای شهید شو (انا لله و انا الیه راجعون).

یادداشت :

درشماره دهم و یازدهم این مجله نمبر پوست بکس کمیته فرهنگ سهواً (۳۸۰) تحریر گردیده بخوانندگان محترم انرابه «۱۸۵» تصحیح نمایند.

(اداره مجله)

شهیدورور ډاکتر عبدالحنان «نصرت» د حاجی جمعه گل زوی د غزنی ولایت د قره باغ ولسوالی د مشکی په کلی کی په ۱۳۳۱ه ش کال زیږیدلی لومړنی زده کړه یی د مشکی په ښوونځی کی او ثانوی زده کړه یی د قره باغ د سلطان‌محمود په لیسه‌کی پای ته ورسوله له هغه و روسته د کابل پو هنتون د فارمیسی په پوهنځی کی شامـــل شو کله چی په افغانستان کی مارکسستانو د سره استعمار په کومک د غوایی کودتا تر سره کړه نصرت ورور تحصیل پریښود او د ملحد رژیم په ضدئی د مسلمانانو په تنویر او تنظیم باندی پیل وکړ او په هغه وسله واله جګړه کی چی د قره باغ د ولسوالی مسلمانومجاهدینو د دهری رژیم په ضد په ۱۹-۲-۱۳۵۸ نیټه ترسره کړه او ۱۲ تنه ملحدین یی ووژل کهوزدرلود دوی خپله سیمه او د هغی سیمی ښوونځی دکفری عناصر و څخه پاک کړل په همدی ډول یی په نور و ډیر و جنګی عملیاتوکی ونډه درلوده د هغه کال په پای کی ډاکتر نصرت پیښور ته ولاړ هلته یی د مجاهدینو په دفتر کی د څه وخت لپاره کاروکړ خو له جهاد سره د ده د ټینګی مینی له کبله بیر ته قره باغ ته ولاړ او بیا یی وسله وال جهاد پیل کړ د نصرت ورور په ورتګ سره د سیمی‌مجاهدین ډیر خوشحاله شول او د دربو تنظیمونو تیت و پرک مجاهدینو بیا یوه ګډه عملیاتی قوماندانی جوړه کړه په خپله د دی قوماندانی د شوری غړی وه چی و روښته د قره باغ د چریکی کنډک مرستیال و ټاکل شو په دغه ځلانده وخت کی د هغی جبهی مجاهدینو په زړه پوری جهاد وکړ . ډاکتر نصرت په وسله واله مبارزه برسیره د لیکوالی او شاعری په برخه کی هم ښه استعداد درلود او ډیر شعرونه یی لیکلی دی . د ۱۳۶۱ کال دکب په میاشت کی ډاکتر نصرت له یوه بل مجاهد ورور سره په یوه کلی کی میلمه وه چی په ناڅا په توګه د سره استعمار د تیری کوونکی فوځ یوه لویه قوه راغله او په دغه کلی باندی یی پی رحمانه یرغل وکړ دوی چی د دښمن د قواو تیری و نشوای زغملای نو د هغو په وړاندی یی سنګرونیو او درمیو باران یی ور باندی جوړکړ دښمن قواؤ ته یی زیات تلفات و رسول خو په پای کی د ده مرمی تمامی شوی په دی وخت کی د دښمن په مرمی ولګید او د شهادت لور مقام یی وګاته (انا لله و انا الیه راجعون).

رجب علی شهید فرزند گل محمد باشنده ولسوالی خواجه غار ولایت تخار که در یک جنگ شدید علیه قوای روسی بتاریخ ۱۳۶۱-۱-۲۸ به درجه والای شهادت نایل شد .

انا لله و انا الیه راجعون

عبدالحنان شهید فرزند شکر الله مسکونه علاقه داری بنگی ولایت تخار که دریک جنگ شدید در دهنه بنگی بدرجه شهادت رسید .

﴿د شهادت مقام﴾

په هر کورکی دی پیدا داسی بشر شی
چی قربان یی د اسلام په لاره سرشی

باران ډیر ډیر راوریږی له اسمانه
کوم یو څاڅکی په صدف کی در گوهر شی

هغه پلارته سرلوړی ده په جهان کی
د جامو سره چپی بنخ ئی خپل پسر شی

هغه زوی چی د اسلام په لارسرور کړی
په محشرکی به د پلار شفاعت گر شی

چی په لاره د اسلام له سره تیروی
داسی زوی دی په نصیب د هر پدر شی

د اسلام په ننگ چی سری خپلی جامی کا
مبارک دی د شهید دغه زیور شی

چی د کفر له تورتمه خلاصون غواړی
ورته خوښ به همیشه خیر البشر شی

حق د هر څه نه بهتر ورته بنکاریږی
چی د خدای په سمه لار څوک برابر شی

چی د خدای په لارکی مړی هغه ژوندی دی
د قرآن په پاک آیت زمونږ باور شی

عاقبت به ئی د مرگ آواز شی پورته
که لقمان د زمانی یا سکندر شی

جنازی ته یی حاضری فرښتی وی
شهادت یی چی قبول د خدای په د رشی

د هغی موضوع نه جار او صدقه شم
چی بنایسته پری د شاعر ساده اثر شی

د الله په محبت چی تیر له ځان وی
ملنگیار به د هغو خلکو نوکر شی

پته : د افغانستان د
مجاهدینو اسلامی اتحاد
فرهنگی کمیته د
نشراتو آمریت ' د
شهید پیغام د مجلی
مدیریت . پوست بکس
۱۸۵ پاکستان پیښور

حق الاشتراک
در داخل سالانه ۳۶ روپیه
شش‌ماهه ۱۸ روپیه
حق الاشتراک در خارج
سالانه ۱۲ دالر
شش ماهه ۶ دالر

آدرس بانکی : الائید بانک. برانچ شیخ آباد - پشاور - پاکستان (نمبر ۳۷۱)

PROPERTY OF ACKU

مناجات

لویه خدایه ته قبوله کړی زاری زمونږ
دا چه کړی موده ستادرکی خواری زمونږ

په برکت د شهیدانو مو آزاد کړه
پاک خدایه بیامو خپل ملک کی آباد کړه

په ربښتینی ستا د دین کلکه جذبه را
نیک کردار د پاک حضرت په ښه نقشه را

فرعونان د کورلین ګډپه ژړا کړه
د ظالم خو نه په هر ځای کی تالا کړه

رحم بویه په حالات د یتیمانو
کرم وکړه په ما ښام د غریبانو

مونږ تش لاسی یو خوستا زور مو آسره ده
دا چه مونږ ئی پورته غوارو کلیمه ده

په جهان کی زمونږ دغه لوړ آرمان دی
همدا ستا د دین لوړتیا زمونږ درمان دی

شپه او ورځ مولاس دربار ته ستا نیولی
چه ژر ورک کړه له وطن دغه ناولی

شرمیدلی شرمنده کمونستان کړه
حاکمیت په دنیا بیا د پاک قرآن کړه

اتحاد د اسلام راوله نړی کی
قناعت په حلال راکړه یو مړی کی

له ظالم مو په آمان کړه پاکه ربه
تل مو ساته ستا له قهر او غضبه

«خیر خواه» وائی په جابر مو قهرمان کړه
سرو روسانو ته مو تندر د آسمان کړه

PACKING

بیتابم کرد وخو ابم نبرد ، ناگزیر از خانه خارج شدم ، حضرت پیامبر صلی الله علیه وسلم پرسید : شماازاچه شده است که دراین نیمه‌شب ازخانه برون شدید؟ جواب دادند : مارا نیز گرسنگی نگذاشت که بخوابیم ناچار بستر خواب را خالی گزاشته برون آمدیم !!! سپس هرسه تن (حضرت پیا مبر صلی الله علیه وسلم بایارانش) در انصاری یی را کو فتند . . . وچیزی در آنجا خوردند که بدان رفع گرسنگی شود - - - - برادر ! مهاجر آواره! ای آنکه سایه و پایه و حمایه گر فرزندانی چون منی ! محاسبه ام باتواست ! گرچه من گوشه یی از زندهگی حضرت‌مهد مصطفی صلی الله علیه وسلم را وقتی خوانده ومطالعه کرده بودم که هنوز مستقیماً استعمار شوم روس خون اشام برمیهن اسلامی ماسایه گسترده نبود وخفا شان ظلمت پرست در آسمان کشور مارخنه نکرده بودند وآنزمان واقعاً در دی راکه امروز بجان و دل احساس وبه جوا رحم لمس میکنم بجز از پیشبینی واند وخته های تاریخ نداشتم ، ولی امروز که بچشم سر میبینم و ''زقوم'' بیدادرا در دشتهای سوزان وخیمه های هجران به‌زیر اسمان حسرت عملاً بسر میکشم ودرچنین شرایط دشوار که کسی از هجرت و مهاجر نام میگیرد ، شداید ، مشکلات محرومیتها احتیا جات - - - - با تمام رگ وریشه وسا قه‌وبارو برگ شان روح میگیرند وچون اشباح رؤیایی در دستبرد قصهٔ زندگی وانسان تهدیدم میکنند وچنان حساسیتی سرو پایم رازیر زانو میگیرد که راه را از چاه وگندم را از جو تمییز کرده نمیتوانم .

آری ! برادر ! میدانم وضع کنونی جهان در کدام خمخانه های بدمستان خون آشام چاشنی میگیرد وبمردم ,, شراب مرگ ، تهلکه ، محرومیت ، بدبختی واستبداد و تجاوز،، تهیه میکنند ؟ !!!

میدانم در چه نوع ظروف و شرایطی قرار داری وچه سان ایده استعمار بنیان هستی تورا ازبیخ وبن برمیکند وچه قسم افکار مغشوش کننده بوق نواز ان و جنگ افروزان بین المللی برسرچهار راهی قرارت داده اند ؟!!! سپاهیان و اجیران کینه توز استعمار از هرسو متوجه تو اند که از کدام راه ممکن از تو سلب آزادی کنند وتورا بنام آزادی برده وبنده خودگر دانند دستها از هر طرف اندر کارند وجوا مع در مجموع جاهلی درتتبع و سروسا مان دادن حملهیِ تازه برکا شانه مصیبت زده تواند .

میدانم که کلمه آزادی خیلی دوست داشتنی ، شرین و گوارا است ولی باید فراموش نکنی که ازادی از خود مفهومی دارد بس وسیع که آزاد یهای ''صادراتی ووارداتی،، حق دهنده حقه آزادی نتو اندبود . توباید از حیثیت ، شرف ، وقار ، آبرو وناموس رسالت تاریخی ات منحیث مسلمان واقعی که توالی قدمهای تو به رهبربزرگ هجرت وجهاد میرسد مردانه وار دفاع کنی ونگذاری که از آغوشی به آغوشی تن دردهی وهر احمق خود باخته فریبت دهد و سلوئت ساز د ! خودفریبی وخویشتنداری بیگانگان‌را که میخواهند باردیگر اسیرت سازند وذلیل مرکب ، از خود دورکن ! به نغمه های بظاهر دل انگیز ''گل خانه،، میله های پغمان ، کاریز میر ، اهنگران بندقرغه وسردی - - - - - - - گله جنباندن غلط است وچنان غلطیکه زندانی یی بعداز شست سال اسارت وبر ده‌گی دژخیمان تاریخ که دارند از صفحهٔ تاریخ دورش سازند وبه‌سلعبهٔ هوسهای شیطانی شان مبدلش کنند که ازپلا ستیکی بیش نیست واراده یی هم ازخودند ارد ، بازهم توقع آزادی را از آنهاداشته باشد. اگرطوری باشد که شنیده میشود تو انتظار پاداشی از کسی داری که درست چهل سال وبشمول اجدادش شست سال‌وبیشتر از ان حاکم برسرنوشت توبود وکار هایی را در حق تو روا میداشت که تو خود آنرا به جسم و جان لمس واحساس میکردی - فراموشت شد که نوکران و مخلصین دربار وافراد وابسته به دستگاه جهنمی ''شاهی'' برهستی توبازی میکردند وشرافت

وکرامت تو را که حق فطری هر مسلمان است بباد مسخره میگرفتند ؟ !

از یادبردی که جواب یک سپاهی چوبدار وشلاقدار وابسته به دولت راگفته نمیتوانستی وچنان شلا قکاری وسلی نو ازیت میکرد که تا دفتر "حاکم صاحب !!!" تغییرقیافه میکردی ؟ !

نمیدانی که این دودمان عیاش وکثیف سالهای سال از نام فرهنگ دورت نگهد داشتند وحتی نگذاشتند که به وسیله این حق مشروع خود ، اقلاً خود رابشناسی ؟ !

این خاندان خون آشام !

این دودمان عیاش !

این خانوادهٔ غلام حلقه بگوش استعمار !

این قبیلهٔ ذلیل وپست !

این لجام گسیختگان تابع هو او هوسهای شیطانی !

این مکاران وغداران وخائنین به اسلام !

این غاصبین معنویات ومادیات جامعه ملیونی افغانستان مسلمان !

این ریزه خواران استکبار و استعمار شرق و غرب ومربیون کمونستها (وطن فروشان باند پرچم و خلق) .

وبالاخره این زمینه سازان ورود کمونیزم به افغانستان و ساز شکاران باساخت وبافت واشنگتن وکرملین ، چه بودکه نکردند ؟ ! و چه مظالمی که برتو روانداشتند - تودیدی که مردم مسلمان قندهاررا بعنوان اینکه از بی ستری خواهران و دختران خویش جلوگیری میکنند ، بخاک و خون کشاندند و نهضت ولایات سمت مشرق را در برا ر این لکه ننگین تاریخ سرکوب وخفه ساختند ؟ ! تودیدی که در افغانستان چه کسی اساس خلق وپرچم راگذاشت واین عناصر مرتدو وطنفروش راتقویت کرد ؟ ! بیادت نمیآیدروز هاییکه تظاهرات خیابانی جوانان مسلمان درمحاصره سگهای زنجیری "ظاهر شاهی" مید ر آمد و باندهای خلق و پرچم و شعله ---- ومساواتیهای غربگراز سوسیال دیموکرات های تنک نظر تادروازه ارگ شاهی دامنه تظاهرات شان راامیکستردند ؟ ! ! بیادت هست روزیکه کمونستهای بی وجدان ، قرآن عظیم الشان این کتاب آسمانی ومؤمن به سارا به رسم توهین از منزل چهارم لیلیه مرکزی پوهنتون کابل بزیر پرتاب کردند ؟ ! مگر همان روزدر افغانستان نبودی که با "مردارشدن سیدال سخندان" برادران مسلمان تورا عقب پنجره های زندان کشیدند . فراموش کردی روزی را که "بارق شفیعی" این نوکر صدیق ارباب کمونیزم برروح خبیث لینن لعین درودگفت و درشمارهٔ پنجم جریدهٔ پرچم خلق به نشر سپرده شد وجزئیترین واکنشی از طرف طاغوت ظاهر شاهی دربرابرش نشان داده نشد وبرعکس درحمایت دولت قرار گرفت و مخالفین آن راکه همین پیشوایان منوتو ومقتدایان ملت «علمای واقعی» مابودند سرکوب وزندانی وفضیحت کردند ؟

تودیدی که ترهکی ،لحد راچه کسی به امر یکافرستاد آیا او که از فارغ صنف سه دهاتی بیش نبود از روی کدام - معیار تربیتی وقانون به امریکا فرستاده شد ، مگر این جا تحصیل کردگان نبودند درسمت ترهکی ،لحد کارمیکردند ؟ ! !

ندانستی که ،طالبه ترهکی از امریکا درحقیقت پوششی بود که "ظاهرشاه" بظاهر خودش رامخالف کمونیزم نشان‌دهد ؟ ! واگرچنین نبود چرارئیس‌الحصار شکر مقرر شد ؟

مگر خوابت برده بود که آوازه دستبوسی شاه توسط "حفیظ الله امین" درحوزه پوهنتون کابل درتمام اطراف واکناف کشور بالاگرفت وبوسیلهٔ این دستبوسی به امریکا فرستاده شد واگر از آنجاخواسته شد چرابه کیفر اعمالش نرسید وچرا استاد پوهنتون (!!!) شد ؟

بقیه در " ۲۵ "

قیام الدین «کشاف»

د عمل مکافات

په کومه نړۍ کې چې انسان ژوند کوي هغې کښې د عمل د مکافات مسأله د ژوندنۍ قانون په حیثیت منل شویده د یوې ټولنې د ژوند ټګلاره اوکړ نلاره که هرڅه وي خوله دی نه سترګې نشي پټولای چې نبه خدمت د انعام او په خدمت کې غداري او خیانت د سزا او مجازات وړ دی. د دغه اصل د رعایت او تطبیق لپاره قوانین وضع کیږي او د هغو د پاره اداري او افراد په کار لګیا او بوخت وي او داسې هیڅ صورت نشي کولای چې ووائي: هر څوک چې هرڅه کوي بې تفاوته ده! نه دښه خدمت څه ځوره بدله شته او نه دو رانکاري څه سزا؟ ځکه چې پدې صورت کې د ټولې ټولنې د ژوند ګډوډیدل او امنیت او اطمینان په نا امنو بدلیدل یقیني خبره ده. خودا پو بښتنه پیدا کیږي چې ایا بشري وضعي قوانین د عمل د مکافات غوښتنې په پوره ډول تر سره کولای شي؟ یعنې دښه خدمتګار ښه بدله او د ظالم باغي او ورانکاري ناوړه سزا ورکولای شي؟ په داسې حال کښې چې د نړۍ د تاریخ په اوږدو کې، نه د بشریت د فلاح نجات او بهبود لار ښوونکو ته د هغو د خدمت د قدر او ارزښت په تناسب د انعام ورکولو زمینه مساعده شویده او نه د بشریت تباه کوونکو ظالمانو ته د سزا ورکولو - بلکې برخلاف کله ناکله داسې هم شویدې چې خدمتګاران ړنړول شویدي او څورول شویدي او ظالمان د مجازات او سزا نه ژغورل شویدي.

پدې اساس د دغې پوښتنې بشپړ ځواب په اسلامي عقیده او نظام کې موجود دی چې وائي له مرګه وروسته بیاژوندون حق دی چې هلته په پوره انصاف او عدالت سره د افرادو - قومونو اوپه مجموعي ډول د ټولې انساني نوعې د دنیوي کارنامو ریکارډ راپر سیره شي - حساب بې واخیستل شي او عملاً د مکافات قانون پرې تطبیق کړای شي ځکه چې یو ظالم فرد یا پوه ظالمه ډله چې د خپلو ظالمانه حیواني هوسونو لاسله په زر ګونو - لکونو - او ملیونونو انسانانو باندې ظلم او تیري، د هغوی په کوپړیو خپل قصرونه ودانوي، د هغوپه غوښو او وینو باندې خپل ژوند بسیا کوي نوکه په پای کې ووژل شول هم خوښدی کار سره د عدل ټولې غوښتنې ترسره نشوي - د زرګونو او لکونو انسانانود مرګ او نابودی په بدل کې د یویا څوتنو مرګ څنګه د عمل بدله ګڼل کیدای شي؟ یا هغو صالحو انسانانو چې د حق او باطل پدې اوږده او هولناک کشمکش کې بې پرله پسې کړ اوونه وګالل - محرومیتونه یې ولیدل- تعذیبونه او شکنجې ورباندې راغلې اوپه ټول عمر کې بې دآ رام او بسیا ژوندانه څیره ونه لیدله اود مال او اولاد د قربانې ترڅنګ بې بالاخره د خپلو وینو قربانې هم ورکړه - پدې ژوند کې څه شي د هغو د عمل مکافات ګڼل کیدای شي؟ خوپه قیامت کې د ډیر لوی مجرم لپاره سزا او د ډیر لوی نیکو کار لپاره غوره جزا ورکول کیدای شي. دغه عقیده ده چې انسان د نیکې خواته

هڅوی د څه عقیده انسان دی ته چمتو کوی چی د خدای الوهیت ـ مالکیت ـ خالقیت او لوړ قدرت ومنی او د هغه په وړاندی دعا جزی او بندګی سرښکته کړی ـ د هغه له مخلوق سره ښیګڼه ـ مرسته او تعاون وکړی ـ لویدلی انسانان راپورته کړی مظلوم ته د ظالم له ظلم نه نجات ورکړی د حق طرفدار اوملاتړ اوسی ـ دباطل پرخلاف قیام وکړی ایثار او قربانی ته حاضر شی له هیڅ طوفان نه ونه ویریږی ، د طاغوتی او شیطانی طاقتونو په مقابل کی د ماتی خوړ لومفکوری ته پخپل دماغ اوزړه کی ځای ورنکړی اود ژوند تر وروستی سلګی پوری به دغه لاره په پوره متانت او ثبات سره مخ په وړاندی لاړشی اود وروستیو نسلونو لپاره دغوره تګلاری په جوړولو سره نیك میراث پریږدی .

ددی بر عکس له چاسره چی دغه عقیده نشته لکه د هریان او کمونستان چی د خدای له وجود او هستی نه بیخی منکردی اوپدی مفکوره دی چی پدی دنیا کی له مادی نه هاخوا نور څه نشته ! ماده فنا کیدونکی نده له هر تغییر نه وروسته ماده پخپل حال نیږته ماده پاتی کیږی او له دی ساینسی علمی انکشاف نه هم سترګی پټوی چی ماده په قوت تبدیلیږی او قوت په ماده ، له مرګه وروسته ژوند له منی ، اخلاقی معیارونو ته له سره په ارزښته قایل پدی حرام او حلال له پیژلی ، د هغو د دښی نا معقولی شیطانی عقیدی لازمی نتیجه داراووزی چی د خلکو اخلاق فاسد شی د مسؤولیت په احساسولو او د عمل مکافات نه په نه ویریدلو خپل ځانونه بی مهاره ځاروی جوړ کړی ، نه دنیکی مفهوم وپیژنی او نه دبدی ، نه د چاښال او سرورته قیمت لری ، نه د چا شرف او حیثیت بلکی تل د ظلم او فساد اود فسق او فجور په چارو بوخت وی . د مظلوم له سوو اسویلیو زګروبو او سروینو نه خوند واخلی اوهیڅ پروایی نه وی چی دغه عمل چی سرته رسوی انسانیت دی اوکه حیوانیت ـ د بشریت خدمت دی اوکه د بشریت تباهی ؟ هو ! همداسی باید وی ځکه د کمونیزم خاصیت او ماهیت همدغه دی . څوك چی له خدایه باغی وی د خدای له مخلوق سره به څه ښیګڼه وکړی ؟ څوك چی له سره د بنه عمل مفهوم پخپل قاموس کی نلری هغه به بنه دځه لپاره کوی او له بدونه به د څه لپاره ځان ساتی ؟ داخو هله کیږی چی د حساب دورځی په راتګ اودعمل د مکافات په قانون بی عقیده وی مګر که د وی و غواړی او که ونه غواړی د کافر او ظالم لپاره دوه عذا به دی پود لټه او بل هلته !

ازمکافات عمل غافل مشو
گندم از گندم بروید جوزجو

دچاپه لمانځه اوروژی پسی مه ځی (مه تیروځی)
بلکی داوګوری ، چی خبری کوی ، دښتیا وایی ، امانت
نه خیانتوی ، اوچی کله ګڼه ورنژدی شی ، راستیږی

(حضرت عمر رض)